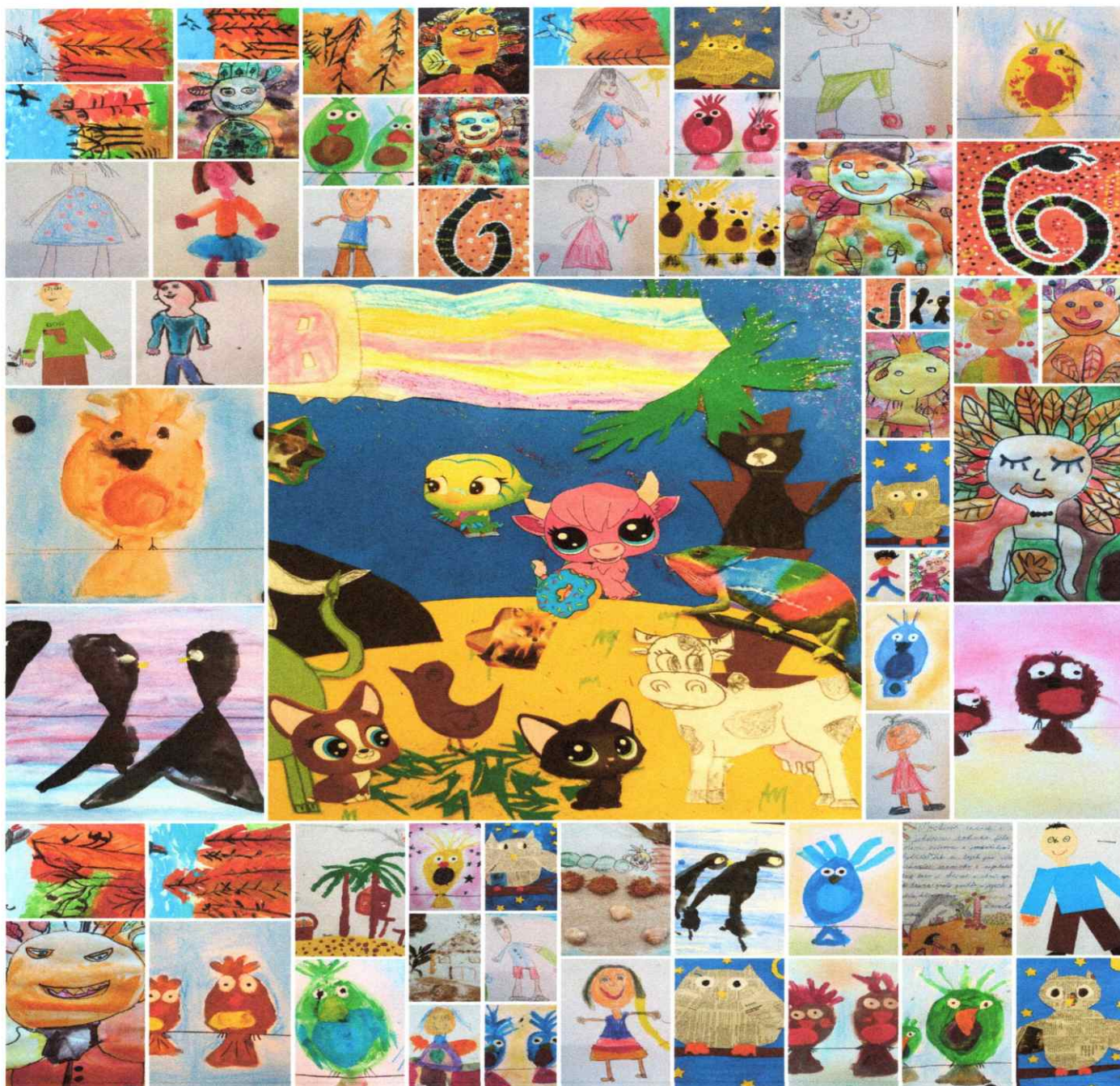

STRAŽZÁČEK

ČTVRTLETNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY STRÁŽ NAD NISOU

Č. 27

Podzim 2020

PRÁZDNINY

Co
jsme zažili?

Veselého

Užili jsme si celý den
v Aqualandu Moravia
v Pasohlávkách.

Zajímavého

Navštívili jsme propast Ma-
cochu, punkevní krápníkovou
jeskynu Balcaru v Moravském
krasu / Kulsná Hora - stříbrné doly

Strášidelného

Stanování na Vysočině, sjiždě-
ní řeky Sázavy, Písek - oběd ve
středověké krčmě U Jakuba

Krásného

Navštívila zámek Hluboká
nad Vltavou (zahradá - věž - vý-
hled) výlet na zámek Lednice.

249 JCHODN
MÁŘENKA U. (3.A)

Na táboře v Hejnicích jsem zaži-
la spoustu legrace. Byl to tábor
založený na práci a jízdě na
koních. Čistili jsme koním ko-
pyta, česali hřívou a podobné
věci. Naučila jsem se jezdit na
koní úplně sama.

Nechyběla ani stezka odvahy. Našla
jsem si další kamarády a maminka
slíbila, že mi už ješ příští rok
přese.

ISABELKA Č. (3.A)

stezka
odvahy
koupaliště
kamarádi

O prázdninách jsem dostal
mobil. Šel jsem se
vyduchovat. Byl jsem na 2
táborech, júnák a IPLA NDIA

KRYSTOF P. (3.A)

Slovensko

tábor
soustředění

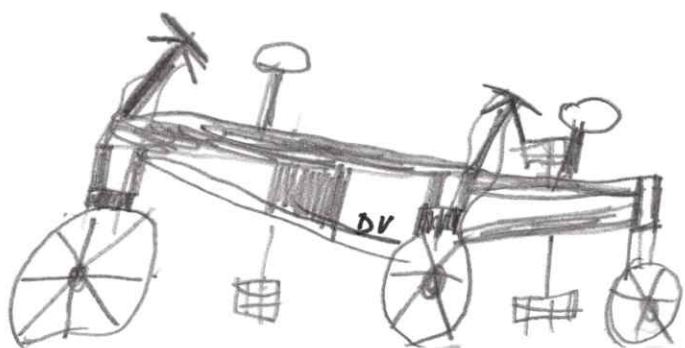
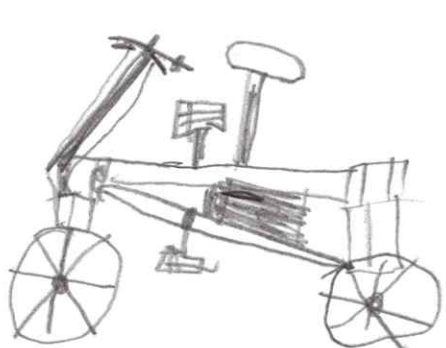
Byl jsem s rodiči na dovolené
v Milavčicích u Hořického kempu,
a tam se mi moc líbilo
koupaliště. S prarodiči jsem
jel na Slovensko na Chopok.
Lajímavé pro mě byla
hokejové soustředění.

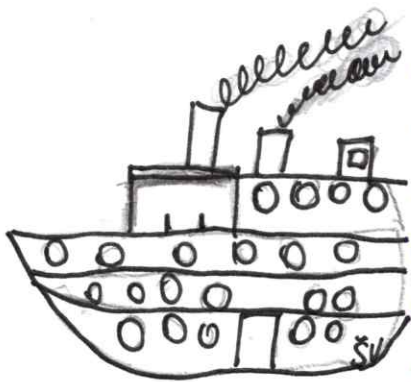
ADAM K. (3.A)

Moje letní zážitky
O prázdninách jsme
byli na svačce lety a
obřady. Navštívili jsme
bratry a tety: Frýdštejn,
Houcku, Kokořín, Kocb,
Loučeň. V Houcku jsme
si dali obřadněné pěklo.
Božnali jsme různé místa:
Křátkov, Kokličky.
Věspali jsme také v auš
a kempu Frískýna a
Jedničky. Vykradi jsme
si v parku Mirakulima
jeli jsme na bobové dráze
Jakovník. Často jsem jezdil

na kole, koupal se v
bazénu a četl knížky.

ONDRA Z. (3.A)

O prázdninách jsme byli na Lipně. Jednou jsme si půjčili raft. Pod jezem jsme málem měli raft plný vody. Zajímavá byla historie Českého Krumlova. Viděl jsem Rožmberky, Vítkův hrádek, Vyšší Brod. Cestovali jsme na kole, autem, vlakem, parníkem i přívosem. Hezká byla i šerka v korunách stromů.

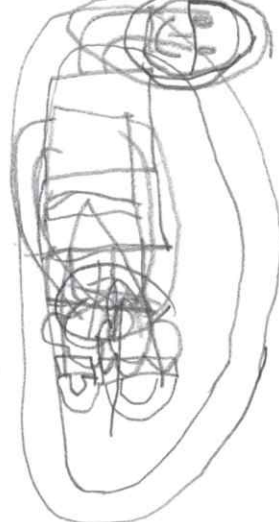
ŠIMON V. (3.A)

O prázdninách jsem chodil na golfový kemp ve Fojtce. Učili jsme se pravidla a já jsem trénoval hrani. Uprostřed golfového hřiště stojí restaurace, kam jsme chodili na obědy a svačiny. Nedaleko od restaurace je malé jezírko. Na hladině jsou u břehu za kotveny lodičky s kajutami. V každé lodičce je pokojíček s poseledmi. Takže vyřešili to, že sam se nesmí posadit domeček na bydlení. Hráči golfu, kteří jsou sdaleka, mohou přijít do centru nocovat.

SENTICKA B. (3.A)

kemp
Fojtka
golf
jezírko
svačina
oběd
lodičky

Začátkem prázdnin jsem měl
oslavu svých narozenin. Přišlo
hodně kamarádů. Zažili jsme
hodně legrace. Škákali jsme do
bazénu a plavali. Jezdili jsme na
elektrických autech. Dostal jsem
hodně moc krásných dárků. Byl
jsem moc rád za všechny dárky a
super zážitky. DAVID S. (3.A)

Ďíli jsme pytlíčky a udobili. A do toho
pytlíčku jsme dávali slata a poloka
a ten, kdo našel nejvíc slata, tak vyhrál.

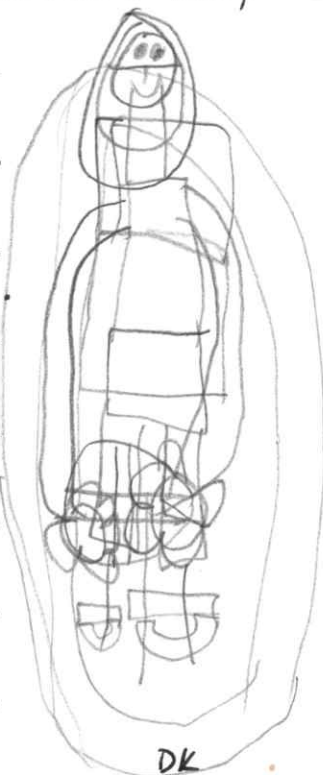
ADÉLKA P. (3.A)

Výlet do Prahy

Byli jsme ve ZOO Praha a
viděli tam samosárského
čerťáka a ledně medvědy, jak
dovádějí ve vodě. Co jsou ve ZOO
jsem jeli lanovkou. Teďer jsme
šli na procházku přes Karlův
most až na Pražský hrad.
Výlet do Prahy se mi líbil.

HONZÍK Š. (3.A)

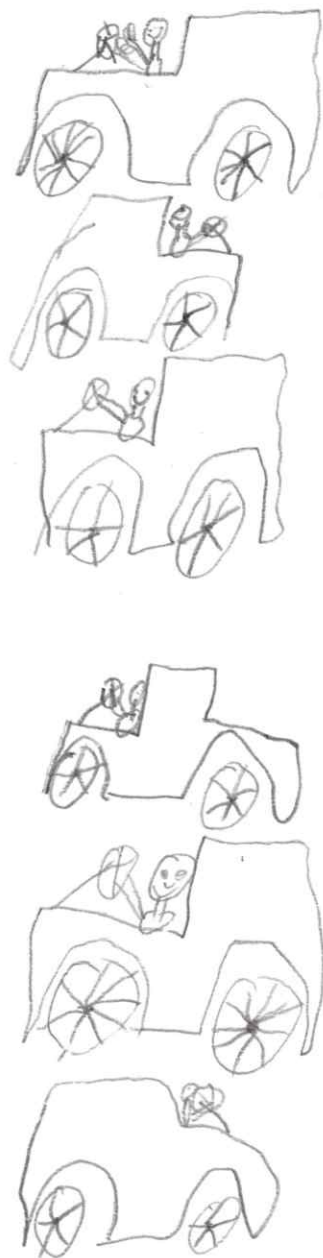

DK

Feraty v Rakousku

V létě jsem byla s rodinou
a kamarády lézt v
Rakousku. Bydlet jsme v
kempu. Jednou jsme šli
lézt na feraty. Je to
lezení na skalách,
kde jsou připravena
ocelová lana. Namísto
jme se jídili. Každě
jsme přečvakovali
karabiny. Noc mě to
bavilo a líbily ^{se mi} výhledy
na hory.

ANIČKA V. (3.A)

Na konci prázdnin jsem
byl na poušti v Krádku.
Byla to veliká zábava.
Byl jsem na autěch
a horské dráze.
Nakonec nás vyhnala
borůška.

HONZÍK B. (3.A)

V čemenci jsme si vybrali
kotátko ale táta ho nechtěl.
Ale i přesto ho maminka pře-
vezla domů.

Náš kocour se s ním nechtěl kama-
radit. Táta ji chtěl vrátit,
ale mamka ne.

Nakonec jsme si kočička nechali
a máme ji moc rádi.

ELLINKA V. (3.A)

EV

D.K. O prázdninách na
dovolené v Itálii jsme se s
sáškou a kamarády jeli
podívat do muzea Ferrari.
Museum je velké, krásné a
je sam hodně aut v celé
historie značky Ferrari.
Dokonce nás autobus dovezl
na sestavaci dráhu. Auta
této značky založil pan
Enzo Ferrari, byl to hodně
chytřý konstruktér. Jdte se
sam sami podívat !!!

DAVID K. (3.A)

Byli jsme na kosení a spali jsme pod stanem. Viděl jsem svěšlušky Holka vypadá jako housenka a má bílou barvu. Trvá pěti se- lenými sečkami. Kluk vypadá jako brouk a svíší mu zadek. A líhá a hledá holku.

Nejkrašíjší zážitek z prázdnin.

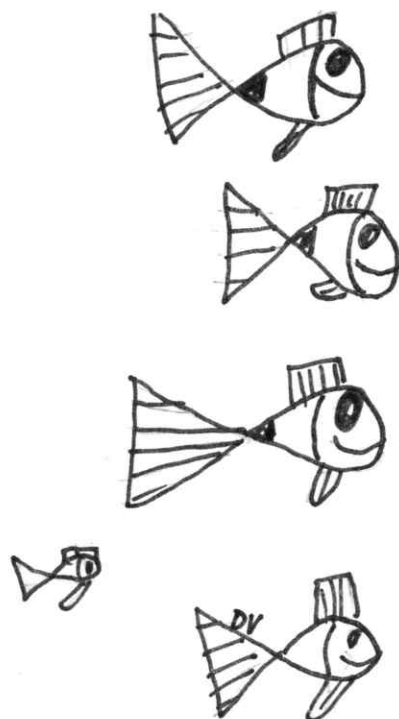
PROKOP N. (3.A)

Byl jsem na sáboře, kam přijela policie. Ukázali nám policejní auta, výstroj, vybavení. Vykonšel jsem si pousta, megafon, sester na alkohol. Prohlédl jsem si 2 auta. Nakonec nám jeden policista zakovalil.

LUKAŠ K. (3.A)

Byli jsme s bratrem u babiček. Koupali jsme se v Arlici a videli škebli a ryby. Na Černém Mlýně (rybník) jsem chytil kapra 6-7 kg na boilis. Byl jsem šťastný.

DAVID V. (3.A)

Nášla jsem si novou kamarádku se psem, který
se mi moc líbí. Je to rasa Jack Russell Terrier.

Její pes se jmenoval Amy, byla to ještě štěně.
Kamarádka se jmenovala Julie, bráby jsem si spolu celý
den a moc jsme si rozuměly. Tak ras třeba přivést nak.

SOFTNIKA P. (3.A)

Výlet do Prahy

Ve středu jsme měli v plánu výlet do Prahy.

Zaparkovali jsme auto v garážích a do centra
j jsme jeli metrem. To byl rážásek. Vystoupili

j jsme u Ministerstva obrany. Odsud j jsme šli

pěšky až na Pražský hrad. Tde nás s konstrovali.

Pak j jsme si so se prošli.

Odsud j jsme pokračovali na Karlino most. Byls

so nádhera. Viděli j jsme hodně lodí a po mostě

nás prochaly rosy. Na oběd nás rodiče vzali

do McDonaldu. Ten nám moc chutná. Potom

j jsme si prošli Václavské náměstí a odsud

j jsme se šli podívat na orloji. Přišli j jsme

chvilku před 15. hodinou, a tak j jsem

viděla všechny apoštoly. Je so krásné.

Odsud j jsme šli pražskými uličkami, kde j jsme si

koupili něco na zub a také na památku.

LAURA G. (3.B)

Oprázdňování jsem chystal
rychlý s dědou a sísou.
S kamarády jsem jezdil
na kole. Jezdil jsem na mo-
roce, jel jsem moc rychle,
spadnul jsem a sekla mi
krev.

HONZÍK M. (3.A)

Dovolená u moře

V červenci jsme byli v Chorvatsku, kde jsem
se naučil kanoistiku. Jmenuje se Adam. Každý
den jsme dojížděli na moře. Naučili jsme se jezdit
na paddleboardu. Po večeri jsme chodili na akro-
batiku s muzkou. Byla to super dovolená.

ONDRA (3.B)

Oprázdňování, jsme byli častě v Město.
Byli jsme v Zoo a chodili k vodě.
Nejvíce se mi líbilo v Bratislavě, kde
má koupaliště Plumíčko, kde jsem se
naučila plavat. Je to tam moc hezké.
Také jsem jezdila k dědovi a babičce,
kde se spouště legrace.
Tehle oprázdňování jsem si moc užila.

NIKOL (3.B)

Přanováli jsme se jurtě a stříleli jsme se kuku do
baliku slámy. Potom jsme byli dlouho ve hřivce
a dívali jsme se na hvězdy. Další den jsme
byli v jeskyni, kde byly krásné kápníky a
leželi jsme 5 m na kolenou a přitom jsme měli
0,3 metru nad sebou. Potom jsme leželi na
kluském laně, kde jsem málem spadl a potom,
když jsme vylekli, šak jsme už jeli domů.

JAKUB L. (3.B)

Pánská jízda

Začátkem prázdnin jedeme s tátou na akci
„Pánská jízda“. Jdou to tátovi s dětmi, maminky
mají velkou rakášan. Stanujeme se kempu ve
Vloupu ve Čechách. Každý rok je jiné téma -
letos jsme byli na indiány. Měli jsme vyrobené
čelenky a perní, oštepky, luky a obléky. Ve skupinách
jsme plnili různé soutěže. Večer se u ohně hrálo
na kytaru a zpívalo. Mám tam hodně kama-
rádů. Velmi si to tam užíváme, je tam legrace a
jedním sam moc rád!

VLÁDA F. (3.B)

Opředsninách jsem jela na dovolenou do Chorvatska
Čikona. místo byla dlouhá asi 200 km. Tatka zvolil
cestu přes Slovensko a Maďarsko. Když jsme v noci
projížděli Maďarskem, stalo se, co nikdo nečekal.
U silnice stál velký jelen a s ním dvě lani.
Naštěstí tatka stihl včas zabrzdit. Ale lekli jsme se
pořádně.
Hodně jsme také jezdili nakole na různé výlety.

SOFINKA D. (3.B)

Co se mi o letácních prázdninách přihodilo
krásného? Splnil se mi sen!

Byla jsem na svém prvním koňském táboře.
Naučila jsem se sam nasedat na koně,
čistit kopyta, hřebelcovat koně. Každý
den jsme jezdili na koni. Byly tam kromě
koní i kočky Věnda, Deisy, Michell, králik
Oreo a čtyři ovečky. Vedla jsem hřebíkta
Juráška v kruhové. Přiklí jsme si i vytvořit
řít lapač snů.

A co napsat na závěr?

Nejkrásnější pohled na svět je z koňského
hřbetu.

AMEŽKA L. (3.B)

Na začátku prázdnin jsme odjeli na chalupu do Bohorné. Mám to sam moc rád, protože před chalupou je rybník. Každý den jsem s bráchou chodil na ryby. Můj největší úlovek byl kapr o velikosti 53 cm. Každý rok sam nacházíme první křemenáče. Dovolená s babičkou a dědou.

Bydleli jsme v penzionu Rybárna. První den jsme si udělali výlet do Adršpachu. Chodili jsme na ryby a ulovili jsme okouny. Nejvíce se mi líbilo ve skálách a vojenské přenosky.

Dovolená s rodiči — na Lipně.

Když jsme sam přijeli, tak jsme si šli prohlédnout přístav a lodky i velké parníky. Navštívili jsme slazku korunami sromů. Moc jsme si užili lovení pstruhů. Dovolenou jsme zakončili na Kladně. U babičky ve Lhošě jsem ulovil svůj rekord, kapra 63 cm. Prázdniny jsem zakončil na Boro sáboře.

Moje přání byly krásné celé, ale
nejkrásnější a nejveselejší byly až na konci.
V posledním týdnu přáních jsme jeli
na jižní Moravu do Galova, kde maminka
a tatínek měli svatbu. Nejprve se vše muselo
připravit, aby byla dokonalá. Ve svatební
den bylo už od rána veselo. Všichni se
smáli a byli šťastní, ale nejšťastnější a
nejveselejší jsem se tento den byla já.

VENDULKA Z. (3.B)

Byli jsme staro-vat na Krivčíně a byla tam
hloubka. Krivčina je městečko. Já jsem s bratrem
šedkali se mola a jednoli jsem se potkával a uviděl
útes okolo domu a šel jsem koupit plavání
kamen a šel po něm, jak šel do domu a
smílel.

VIKTOR Ě. (3.B)

O krásných přáních
se mi nikdy
navadila mladá.
Maminka se jmenuje
Masa a tatínek se
jmenuje Janek. Jejich
miminko je Julinka.

EMA E. (3.B)

Na konci prázdnin se naše rodina

vyravila na dovolenou
do Kostelce nad Černými lesy.

Každý den jsme chodili na
výlety. První z našich výletů
směřoval do rašeliniště.

Cesta nám hezky utíkala.

Šli jsme po lesní cestě, potom po
pěšíně a nakonec lesem. Abychom
se dostali k rašeliništi, museli
jsme vstoupit do obory.

U rašeliniště jsme se navrátili
a při odchodu nás překvapila
bachyně a kanec. Byli od nás jen
pár metrů. Měli jsme sluach, a tak
jsme raději přidali do kroku a
podíchu odešli. Ještě dlouho jsme

se ohlíželi, jestli za námi nejdou.

Bohužel se šakíněk špatně podí-
val do strany, a tak jsme naučnou
slušku viděli až na závěr.

Výlet jsme zakončili dobrou umylinou.

O prázdninách se mi stala
strašidelná věc. Koukal jsem
na mobil a viděl blikat světla
a něco jsem slyšel ve koutcích.
Strašně jsem se bál, viděl jsem
bílou postavu, tak jsem si
promnul oči, ale v tu
chvilku tam nic nebylo,
tak jsem šel raději spát.
Ráno jsem se rozbudil a rodi-
če přijeli. Zavolali mi ne-
známé číslo, nezvedal jsem
to. Šel jsem do školy sice
a kusí knížky, ale došel jsem domů
v pohodě, po obědě jsem šel domů.

DOMINIK M. (5)

O prázdninách jsem jezdila na koni.
Bylo to fajn, ale nechtěl mi
zastavit, tak se před něj postavila
moje Surenka, ale šel dál, takže
málem přešel Surenku. Ještě mi
dali koně, který je agresivní,
takže to bylo hrozné. Škále mi
sam skákal a házel huby.

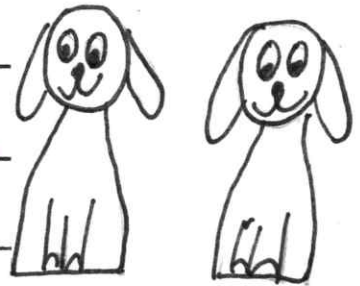
SOFIE V.
(5)

Dneška svítí sluníčko,
je mi úplně malíčko,
rychle skočím do bazénu,
vzemu s sebou baty ženu.
Za hodinku vyřezu,
udělám si štárek z bezu.
Pak všem řeknu dobrou noc,
ráno budu svěží moc! (5.)

O prázdninách jsem byla na táboře a
nedaleko našeho tábora byli skauti. Jednu
večer jsme seděli u ohně a vedoucí zahlédl
bílou postavu, jak utíká. Běžel za postavou,
ale nedohonil ji. Další den jsme zjistili,
že to byl skaut, který něco ukradl.

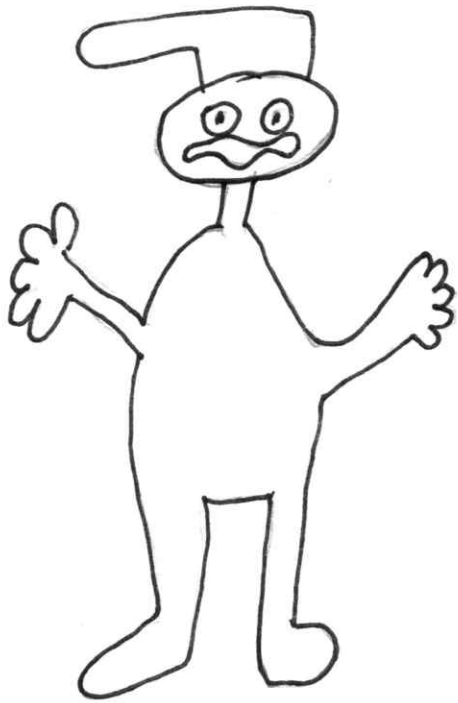

JANA

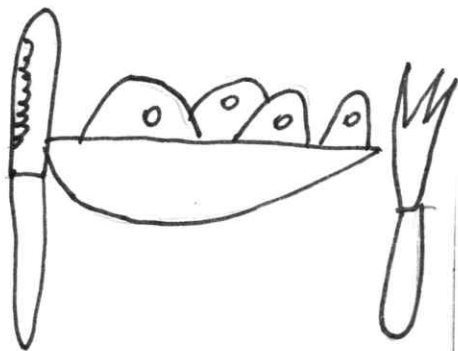
O prázdninách jsem viděla malá štěňátka.
Pasa byla bisoněk. Měly kudrlinky na
hlavě. Štěňátka byla krásně malá.
Různě byla flekatá. Bylo jich 5, nejhezčí
byl bílý s hnědýma ušima. Měli sam 3
kluky a 2 holky.

ELIŠKA Ž. (5.)

O prázdninách jsem byla s tetou a s jejím synem Dominikem v bazénu. Domča si rozsekl palec na noze a všude na nás byla krev, tak jsme šli k lékařu, a prý holčina před námi si vyrazila 6 zubů 14 let. Jak to Domča slyšel, tak vyklil oči, a já jsem ten záchvat smíchem, "trpas". Jela jsem na sobogánu a Domča se vybuchel, takže smutný. Pak kam přišel švejsda a říkal: "Kurnik, co se to tady děje?" Byli jsme tam 2 hodiny byla to zábava! TEREZKA Š. (5.)

O prázdninách jsem byl v Mikulášovicích u švejsdy na 1,5 měsíce. Švejsda má papoušky. Pasa je ARA. Jmenují se ÁRÍSEK A ÁRINKA. Učil jsem je mlouit. DANIEL H. (5.)

S rodinou jsme šli na ještěd. Svezli jsme se hodně starou lahovkou. Jak jsme se vyvezli, tak tam byl hezký výhled, ale svůj barák jsem nebašel. Jak jsme odešli na oběd, dal jsem si plněné knedlíky s botůvkami. Uprostřed oběda ti restaurace přistála helikoptéra. Když jsme šli domů, tak jsme závodili s bráchou, kdo udělá více kroků. FILIP M. (5.)

PODZIM JDE PO KRAJI...

HONZÍK B. (3A)

SENTHA B. (3.A)

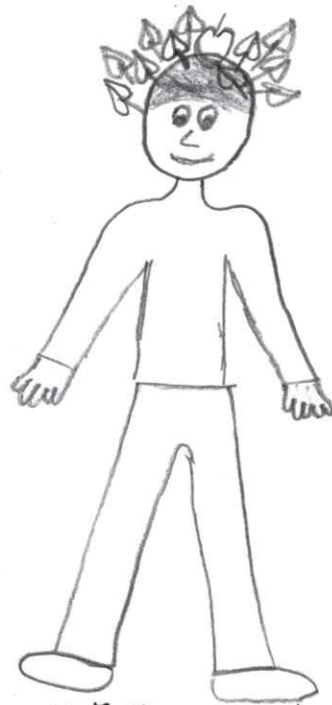
SIMON V. (3.A)

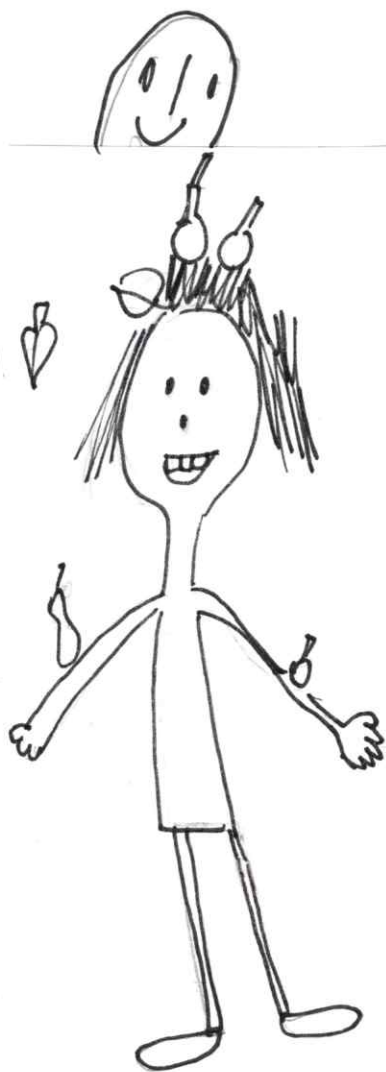
DAVČA V. (3A)

PATRIK B. (3A)

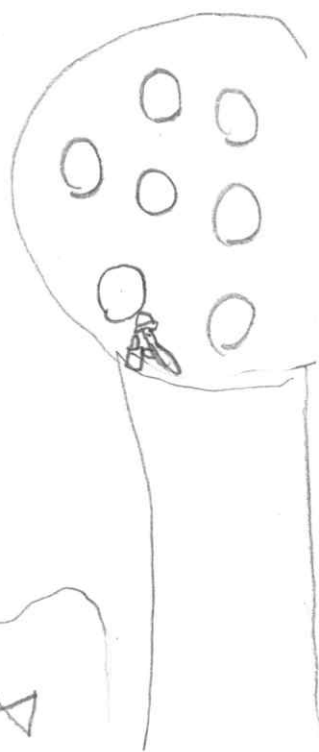
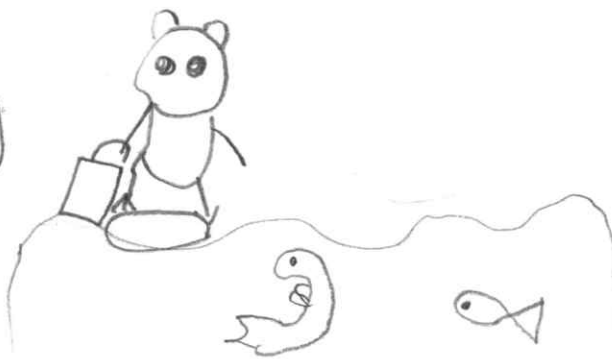
MAŘENKA U. (3.A)

PATRIK B. (3A)

PATRIK B. (3A)

ISABELKA Ě. (3.4)

ADELKA P. (3.4)

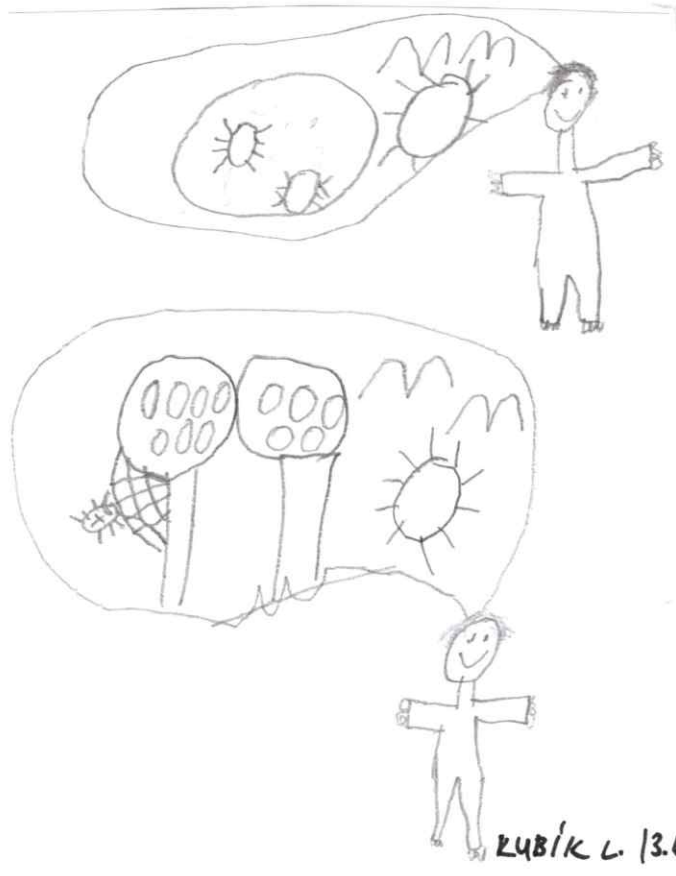
DAVID K. (3.4)

SOFINKA Ž. (3.A)

VENDULKA 2. (3.A)

RUBÍK L. (3.B)

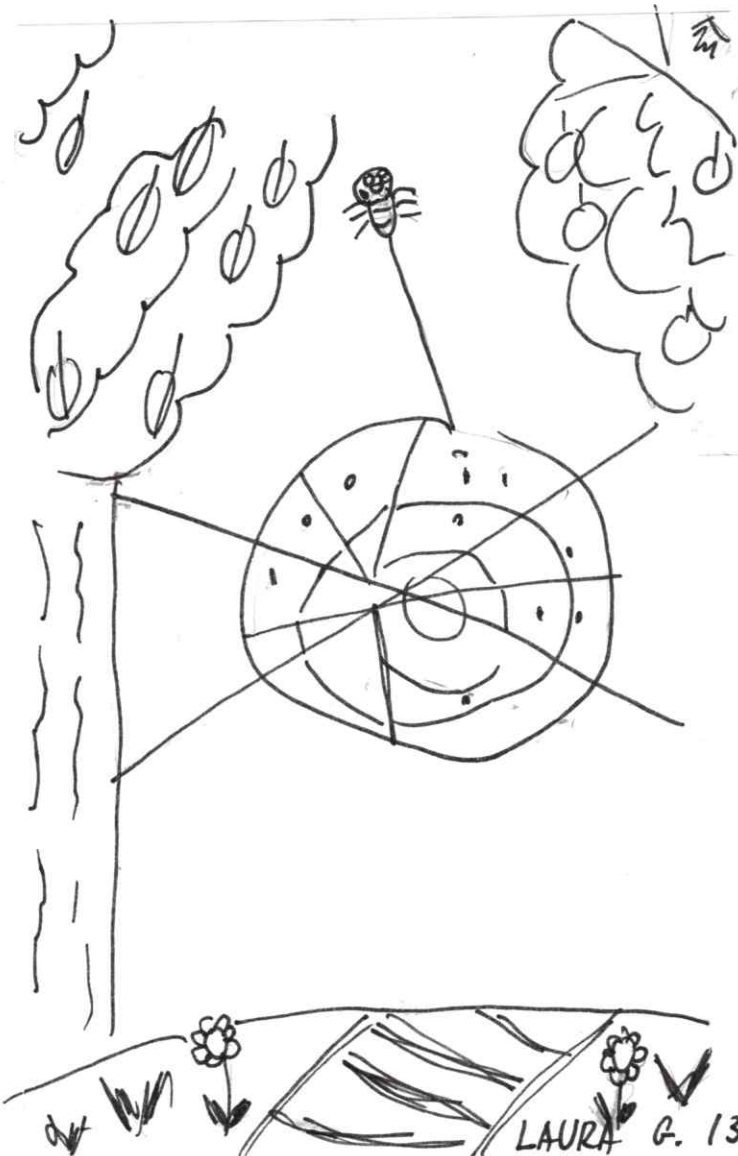
VLAĎA F. (3.B)

EMA E. (3.B)

KLÁRKA H. (3.B)

LAURA G. (3.B)

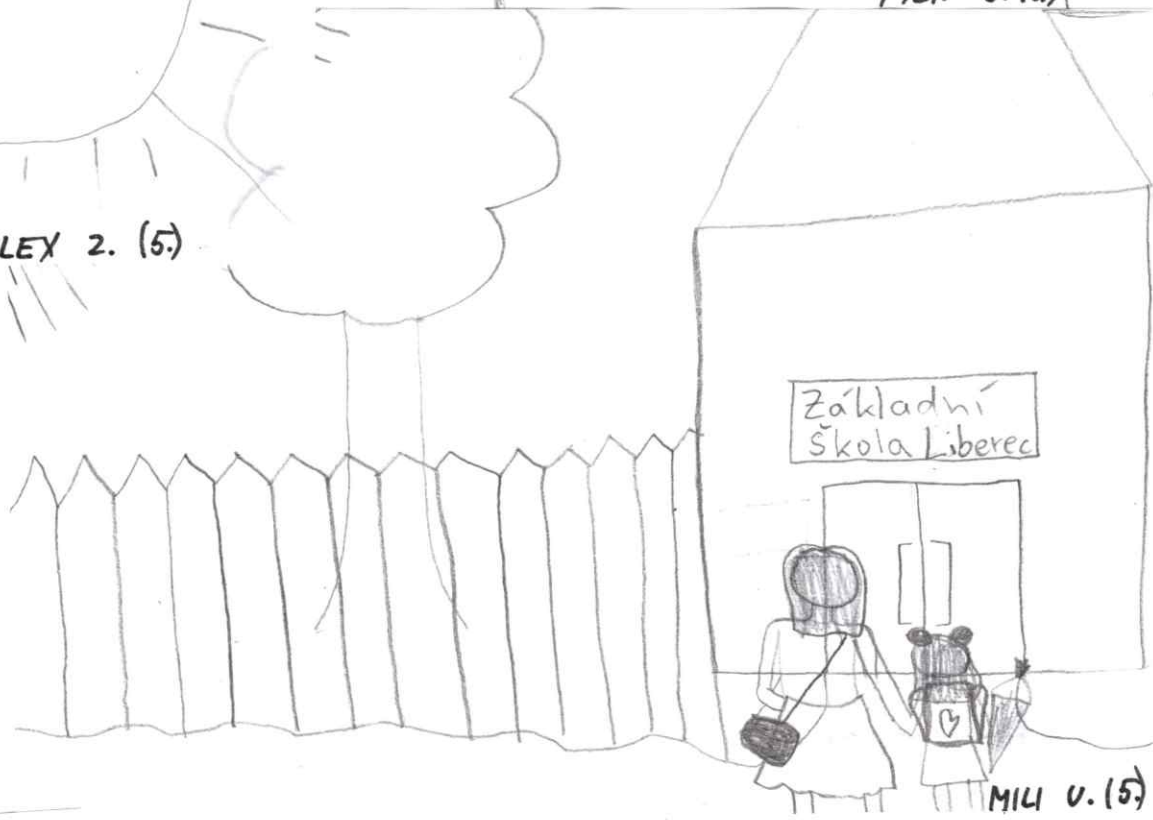

ANEŽKA L. (3.B)

ALEX 2. (5)

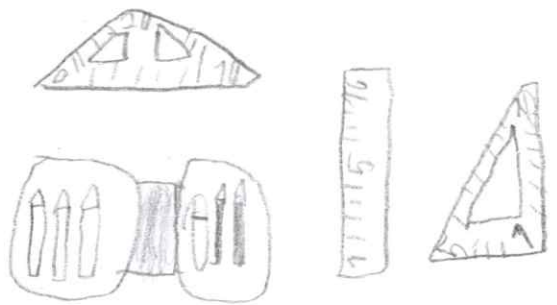
FILIP Š. (5)

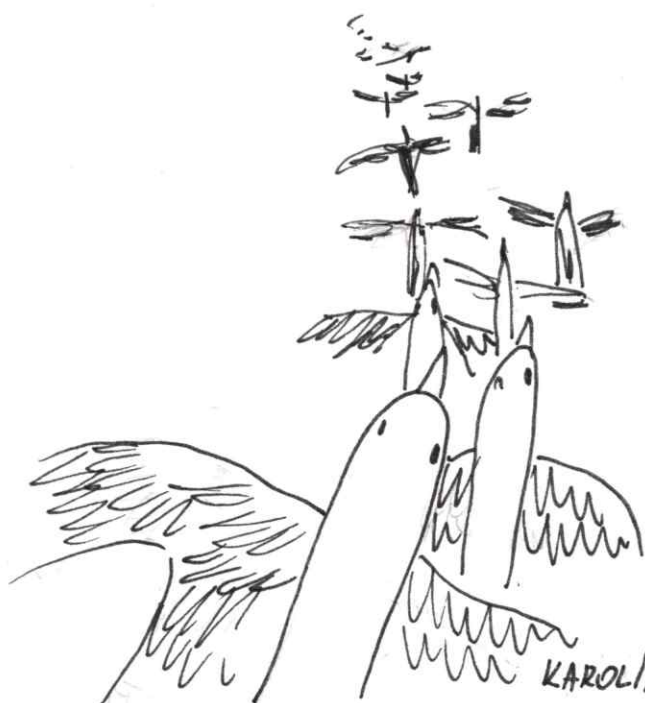
MILU V. (5)

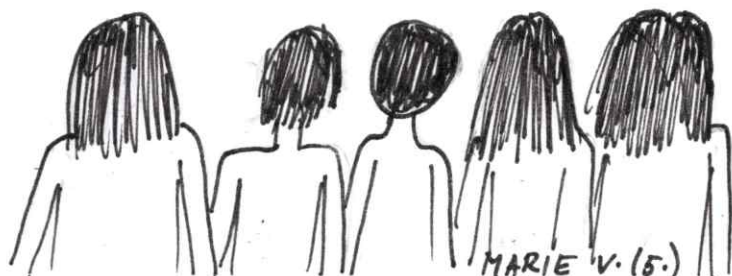
LUKÁŠ K. (6)

JAN H. (5)

KAROLINA H. (5)

MARIE V. (5)

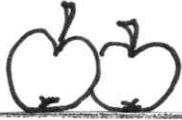

BARUŠKA B. (5)

MELANIE M. (5)

III O JABLONÍCH A JABLÍČKÁCH

Byla jedna jablonoň. Jablonoň měla krásná jablka, ale jablka napadli červci, kteří umí dokázat, že je jablka nedozrají. Jak do jablonoň vjela, tak se rozbrečela, že ona nemá krásná jablka jako její kamarádky. Později jí napadlo, že bude s těmi červci soustřit. Jestli vyhraje, tak červci odjedou. Když jim to řekla, tak souhlasili, ale dodali, že když vyhraje, tak ruzkávají na vědy. Jablonoň souhlasila a začala soutět, kdo dohodí dál jablko. Jablonoň hánela první a hodila moc daleko. Pak ůli hánel červci. Lovili toho nejsilnějšího červca. Jak to jablko nad hlavu, tak na něj spadl červci se lekli a utekli. KONEC

DANIEL K.(5.)

V ROCE 1985 BYL JEDEN SADAŘ,
A TEN PĚSTOVAL JABLKA. BYLA KRÁSNĚ ČERVENÁ,
SLADKÁ. TENTO ROK JEDNA JABLOŇ MĚLA JABLKA, A
TA NECHTĚLA DOZRAŤ ANI ZA MĚSÍC, ZA DVA, ZA TŘI,
POTOM UŽ VŮBEC. SADAŘ SE CHYTAL ZA HLAVU A ŘÍKAL:
"ACH, TY MOJE JABLKA, TY MI MOHLY
VYDĚLAT TISÍČE, ACH, ACH," NAŘÍKAL SADAŘ. A TAK CHODIL A
PŘEMÝŠLEL, ČÍM TO MOHLO BÝT. NAKONEC NA TO PŘISEL. BYLO
TO TÍM, ŽE BYLA VE STÍŇU.

ALEX Z.(5.)

Jablička nechtěla dozrát,
protože je nikdo neměl rád.

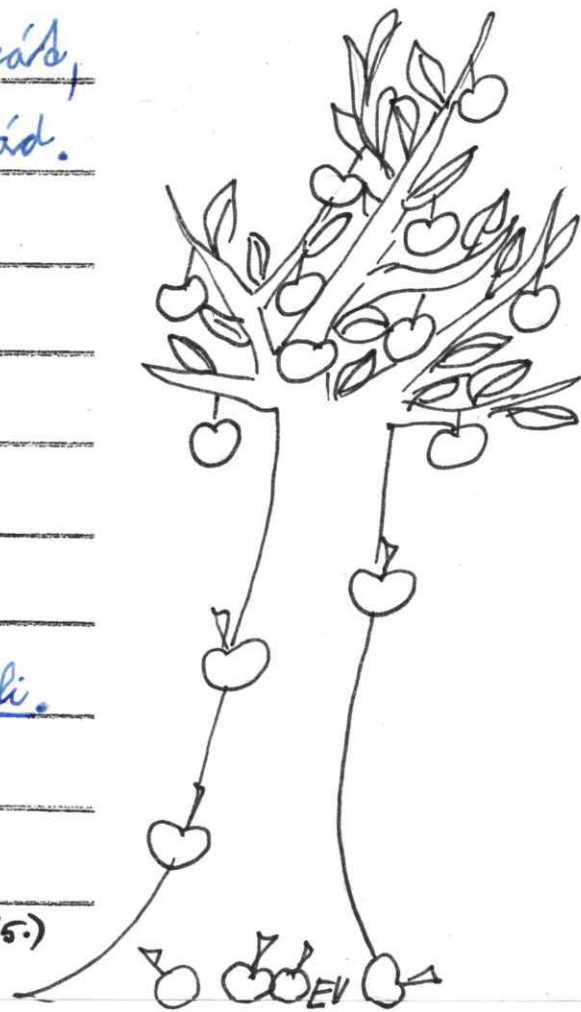
Stromy jsou malé,
protože je lidi nezalévají.

Tak stromy nedozrály,
protože je lidi nezalévají.

Stromy posom padaly
a lidi konečně přicházeli.

Pak je konečně zalévají
a stromy se radovaly.

Sofie B. (5.)

Proč jabloň nechtěla, aby její jablíčka dozrála

„Nechci, aby mé plody někdo snědl, proto nedozrají,“ umínila si mladá jabloň, zatímco se okolní stromy pyšnily velkými červenými voňavými jablky. „Ne, ta svoje si nechám pro sebe!“

S nastávajícím zářím se ukázalo, že se její sobecké přání nevyplní: Její plody začaly červenat jako všechny okolo. Když šly kolem děti, spatřily nádherná zralá jablíčka. „Myslíš, že budou stejně dobrá, jako jsou krásná?“ ptaly se. Sadař každému po jednom věnoval a všem moc chutnala. „Sladká jako med! To jsou ta nejlepší jablíčka, jaká jsem kdy jedl!“ Ta slova se líbila i mladé jabloni, která se dokonce přestala zlobit.

Všechna jablíčka nakonec byla otrhána, pouze na špičce stromku ne. Ta zůstala pro ptáčky na zimu, aby jabloň slyšela jejich chválu i ve svém zimním snění.

PTAČÍ PODZIM

Děkování ptáci

Krásné léto v zemi české
mám opravdu velmi ráda.

Podnebí tak akorát je,
přes den nakřívám si záda.

Když sluníčko slabne,
tak mě to prý láhne.

Podle svých v rosemých hodin
poznám, kdy mám na jih letět.

Cesta bude daleká,
cílem našim - Afrika!

Rychle nacpaš břicha svoje,
dřív než budou bílá pole.

Na jihu sníh nepadá,
hmýzu plná zahrada.

Máš ale jeden háček,
pozor dávej na sobáček.

Mnoho je sam předátoří,
neléšej tak často dolů.

Proč když je správný čas,
do Čech vrátíme se zas.

Žila byla jedna vlastovičí maminka, a ta snesla dvě
vajíčka. Jemich se vyklubala dvě vlastovičí mláděčka.
Když malé vlastovky poprvé vyletěly z hnízda, tak
se seznámily s sousedy vrabčáky. No, podzim chtěla maminka
s dětmi odletět do seplých krajů, jenže dětem se ne-
chtělo, proto je tu měly kamarády. A tak jim maminka
vypovídala o zimě. Je by umrzelo, kdyby tu zůstaly.
A tak je maminka přesvědčila a odletěly. Jenže
se jim začalo v Africe stýskat. Doma si vrabčáky
ušily spoustu zábrav. Nemusely ale dlouho smut-
nit. Brzy přišlo jaro a mohly se vrátit domů.
A tam už na ně netrpělivě čekali vrabčáci.

PROKOP N. (3.A)

Vlastovička

Září už je v kalendáři,
sluníčko nám ještě září!
Vlastovičky koufují,
odléhají na seplém.
Na jaro se vrací,
nová hnízda stavějí
a vajíčka snášejí.
Nastává pak zimní čas,
ale jaro přijde zas!

O odlehu ptáčka Vildy

Byl krásný slunečný den a ptáček Vilda bude odletat s rodinou do teplých krajín. Před odletem chce Vilda zažít nějaké dobrodružství. Tak šel za sírkou Aničkou a šli si, že se proleší nad červeným zámkem. Hráli si na schovávanou a najednou Vilda seletěl okýnkem do jednoho z pokojů a nemohl se dostat ven. Anička mu přišla na pomoc a vysvobodila ho. Pak už rychle letěli domů, rozloučili se a Vilda letěl s rodinou do Afriky.

ADAM K. (3.A)

Už je sady září
a slunce námás září.
Ptáci chytají se kletu,
ale nepobkají zimní detu.
Z teplých krajín vráti se,
až slunko rozzáří se.

HONZÍK M. (3.A)

Podzim

Pláči v zimě

Když se podzim ohlasi,
pláči s kufry zápasí.

Ubalit všechno, co je třeba,
a odjet do oběda.

Jsou ale i taci pláči,
co se s kufry nepotácí.

Celou zimou každý bydlí,
teplí kraje nevidí.

Urbec, kos i sýkorka
mají liná křídélka.

Na sahaře blízko budky
jsou však ráno do minulky.

Lně, ořech, jablíčko

běž jim sám dáš, Evíčko.

SOFINKA P. (3.A)

Už je každý zase ráj,
ve škole semám vše dáj.

Podzim listí sbíráje,
slunce v lese čaruje.

Děti pouštějí draky,

mami, že půjdeme sakry?

ŠIMON V. (3.A)

Zpověď vrabce

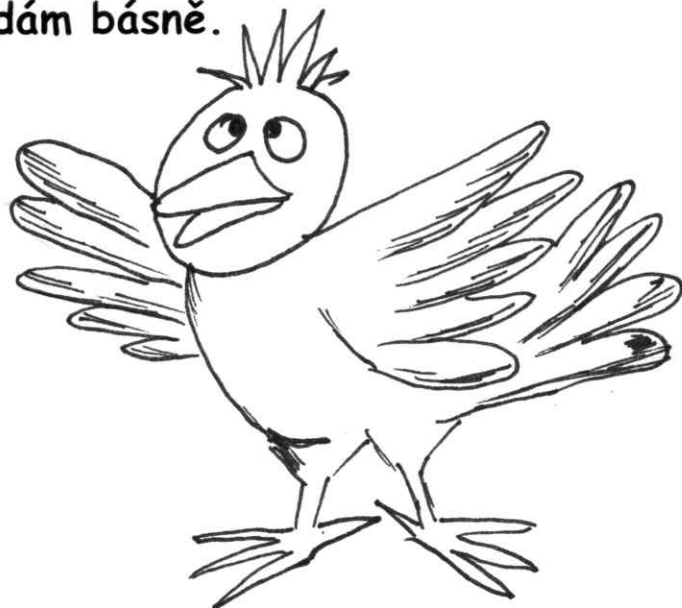
Mám jen malé nožičky
a jen slabá křídla,
promyslím si vše vždycky,
najdu si kus jídla.

Plískanice podzimní
mohou trvat spoustu dní.
Pak nastane zimní čas,
prokřehneme celí zas.

Kdybych jen ten kožich měl,
nečas, mráz bych vydržel.
Mušku, komára, bobulku z jeřábu,
vše hned rychle sezobu.

Vyzobu i zbylé švestky,
nacpu se a půjdu pěšky.
Neprobudit spící ježky,
to je úkol vskutku těžký.

I v zimě je tady krásně,
mrznu, ale skládám básně.

Skřířenci

Skřířenci lešii,
je jich jak smetii.
Vypadají krásně,
a já s toho skládám lešně.
Dampak asi lešii
skřířenci lešleclasi?
Jednou si na stromy
a vejdí bonleóny.
Bonleóny smědi
a pak jsou hned křepdi.
To je jen leguace,
tak šup zpět do práce.

DAVID S. (3.A)

Kráská hádka

Křídali se rovně s kosem,
že je les moc malý.
Vrátec křičí na kosa: „Ty jsi lhář!“
Kos nas na něj: „Ty leš!“
Tak to šlo až do večera,
večeri si dali, pak spali,
ráno dali hlavy dokromady
a shodli se, že je les akorát.

DAVID V. (3.A)

O čáparech Klapkovi:

Na našem komíně má kníže do
čap. Jmenuje se Klapka.

Na konci léta odleťeli všichni
psáci do teplých krajů, jenom
čap Klapka zůstal doma.

Ono se mu do té chvíle nechálo
letět tak dlouho.

Jenže přicházel podzim a Klapkovi
byla zima. Proto přiletěl na
okno a zatřákal na něj zobákem.

Pustili jsme ho dovenku a
bydlel s námi až do jara.

HONZLÍK B. (3.A)

ŽÁČCI NA JARĚ

Proč nám na podzim ptáci odletají?

Že by chtěli zůstat zohřevaní?

Tréba jen nechtějí zůstat v zimě doma,

aby jim nebylo venku zima.

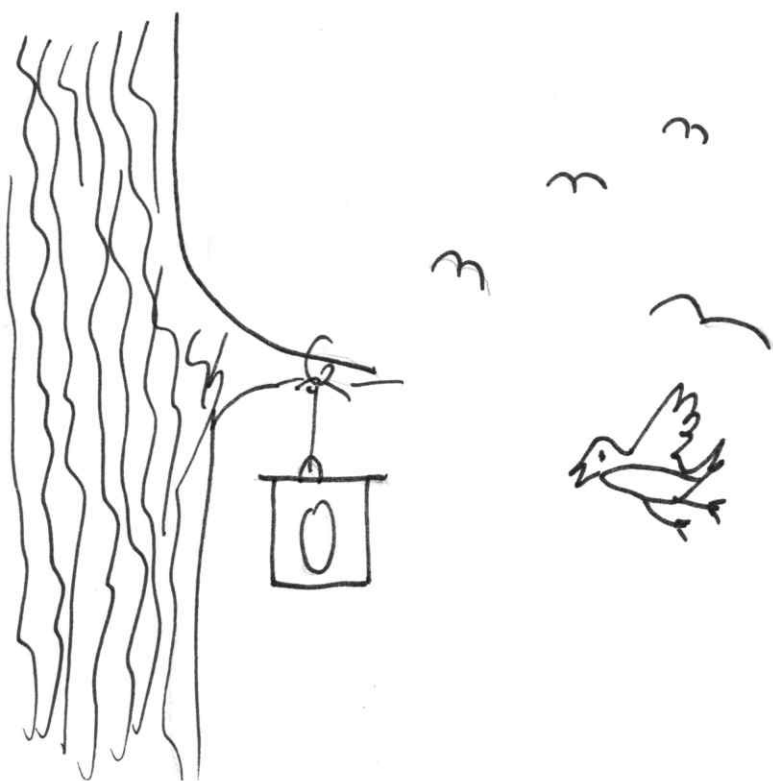
Kolem letí čapí, vlaštovky, skřivani a špačci,

to budou na jaře noví žáčci.

ELLINKA V. (3.A)

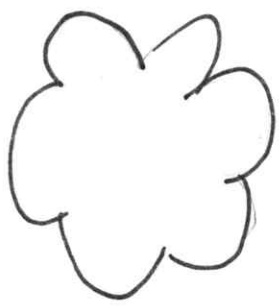
Byla jednou jedna sýkarka.
 Žila v placi budce na zahrádce
 vhodných lidí. Jedného dne se
 rozkočila proletět se na pole.
 Když se večer vracela domů,
 potkala čapí rodinku, jak
 letí někam na jih. Ta čap
 na ni zavolal: „Sýkarka, poleť s
 námi! Bessij bude sima, ať tu
 nezmrzne.“ Ale sýkarka jenom
 samárala a popíčila jim šťastnou
 cestu. Dobře věděla, že na zahrádce
 v placi budce simu přecháí

ANIČKA V. (3.A)

Placi odletaj
 Placi už koukaj,
 když zase odletí.
 Všichni sro pospějí
 na svou poleť.
 Posom, ať doletí,
 tak sro rok přeletí.

HONZÍK D.

Pláci letí sa seplem

Každým rokom v stejný čas
odlietajú sas a sas.

Odlietajú sa seplem,
když my ho tu mít nebudem.

Cestou dělaj přestávky,
okukují památky.

Učí se tím dějenis,
a pak říkají na šepic!

Když přiletí na místo,
sábrdli se na jisto.

Ab si načnou hráti spolu,
oběd baští u jednoho stolu.

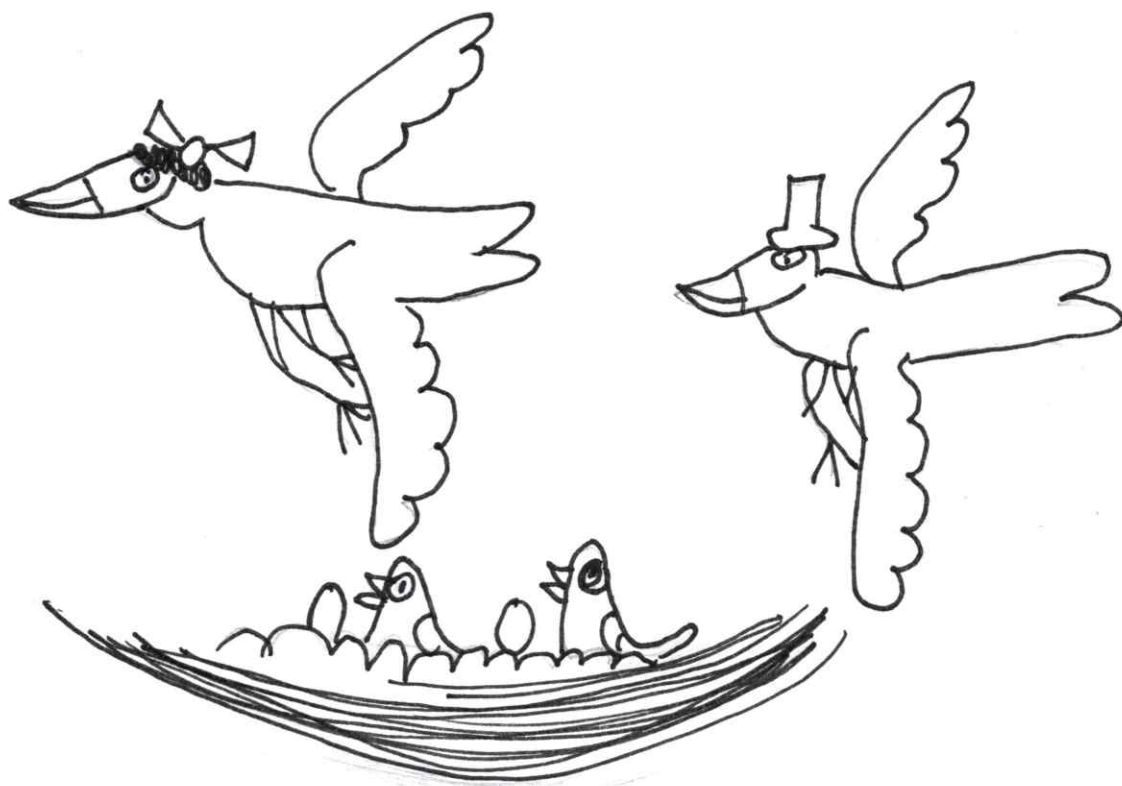
Vrabčí podzim

Rozcuchané hnízdo mám,
stavěl jsem ho celé sám.
Stavěl jsem ho velmi hbitě,
klacky, kořínky, ba i nitě.

Vlaštovka kolem letěla,
povídat si nechtěla.
Horká Afrika ji čeká,
délka letu až mě leká.

Létá statečně světem,
cestu ukazuje i svým dětem.
Bude tu na čas zvláštní ticho,
až mě hlady rozbolelo břicho.

Teď už převezme podzim nadvládu,
nenechám si tím zkazit náladu.
Děti, nasypťte nám trochu zrní,
ať se nám hladové břicho plní.

Kosi' píseň

Plal se kos kosa:

"Proč žijeme v této krajině?"

Proč nejsme jako divoká husa

a nevíme si slunka při reně?"

Místo letu k deltě řeky Nil

musíme bojovat se zimou, a to se všech řít.

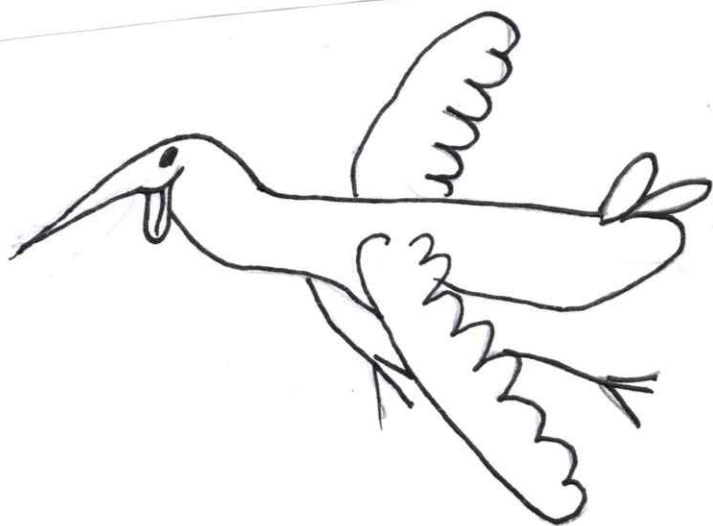
Do sněhu nám děti drobí kageby,

a přitom závidíme, jak husy baští spageby.

Husy se opalují na pláži,

a my zatím hledáme septa mezi odpadky bašty někdeho písáři."

SENTIČKA B. (3. A)

Čáp

Jednou takhle ráno

uviděl jsem čápa.

Asi letí do školy

udělat nám úkoly.

Ve škole je velká zima,

za septičkem hned se vydá.

V Africe je septičko,

vidí tam furš sluníčko.

A čáp si dává septičko!

ADELLA P (3. A)

Pláči odletají
Už podzim začíná.
„Vlastovky, jirčky
čeká na vás teplejší krajina!“

V jízničkách nemích,
tam je teplo
a pohody dostatek
až nebudete velká zima,
vrátíte se na zapek!

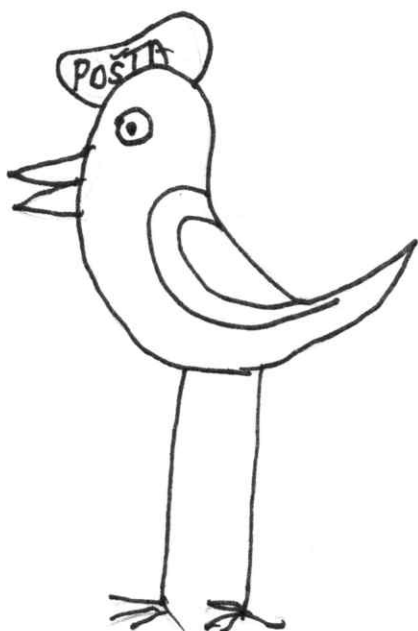
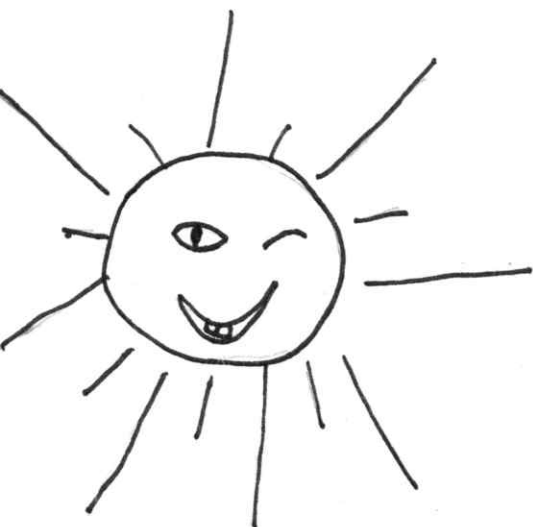
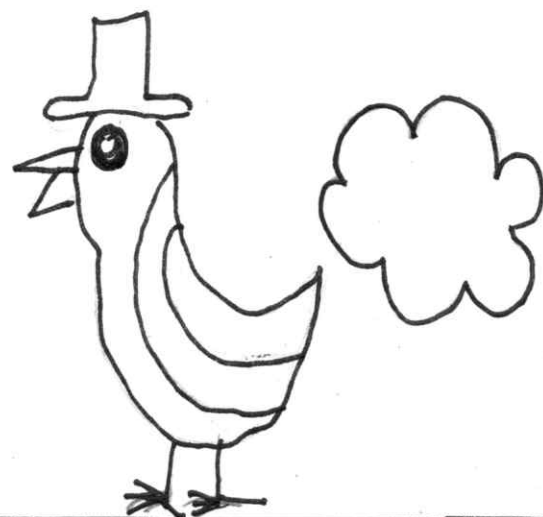
Odletíte přechat zimou,
břežka nikam na moře,
a zase k nám přiletíte,
až se jaro ukáže.

ONDRA 2. (3.A)

Budka pro pláčky
Včera, jsme vyrobili s kamarády
krmítko pro pláčky. Je to takový
dřevěný domeček na vysoké noze.
Takže pláči totiž u nás přežijí
například: syčáci, kvoji, vrabci,
běláci. Všechno nemohou pod

sníkem najít často potravu.
Lacina podzim, ale už sed
se těšíme, až nasypeme do
krmíška semínka.

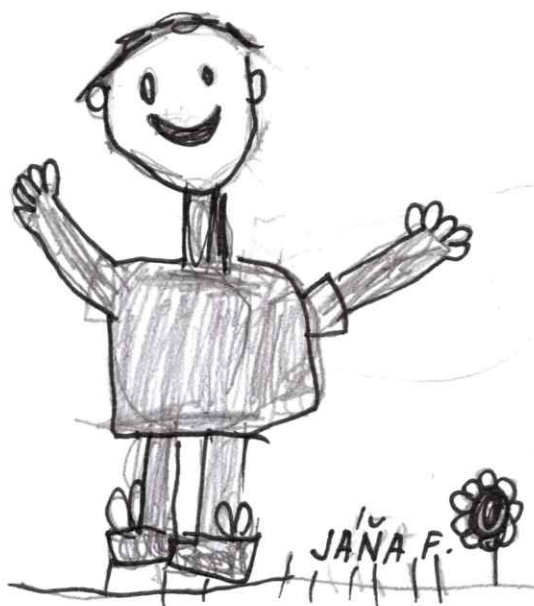
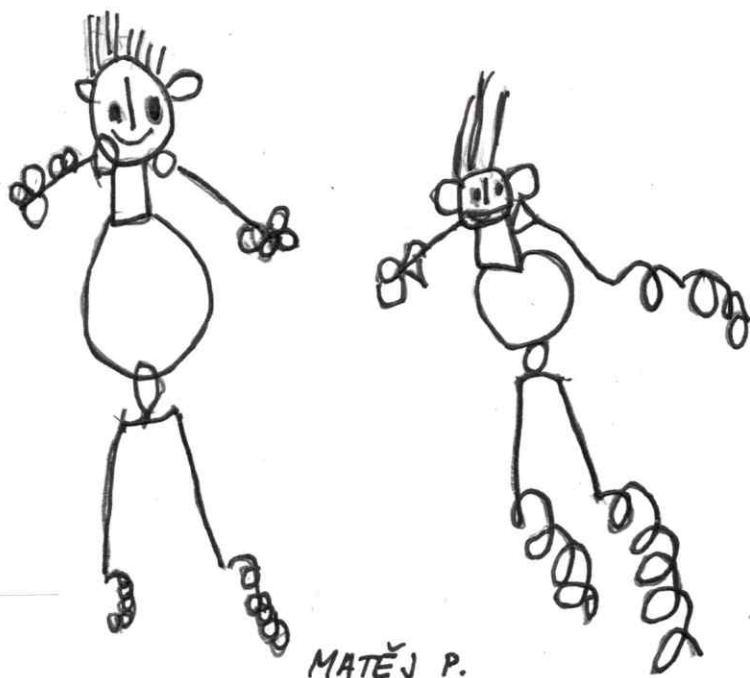
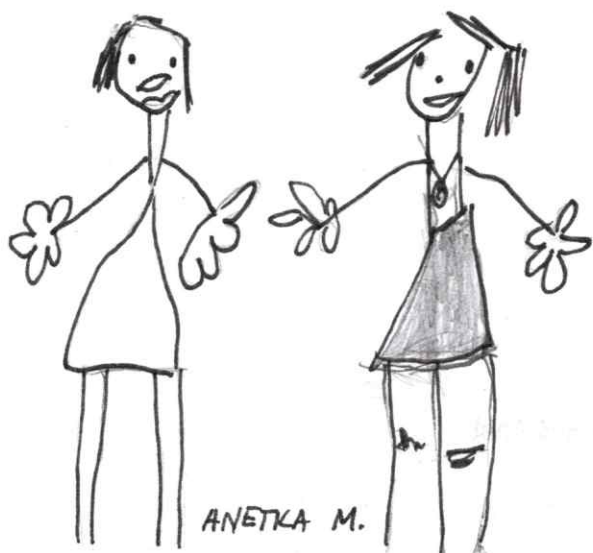
ONDRA 2. (3A)

Jaro, léto máme rádi.
Kousy, slunce jsou naši
kamarádi.
Hřeje, dlouho svítí,
rozláhne nám hřívla,
so se nám so letí.
Když se zbarví listí,
je to pro nás znamení,
že se zima blíží,
a tu rádi nemáme,
a tak do Afriky spícháme.

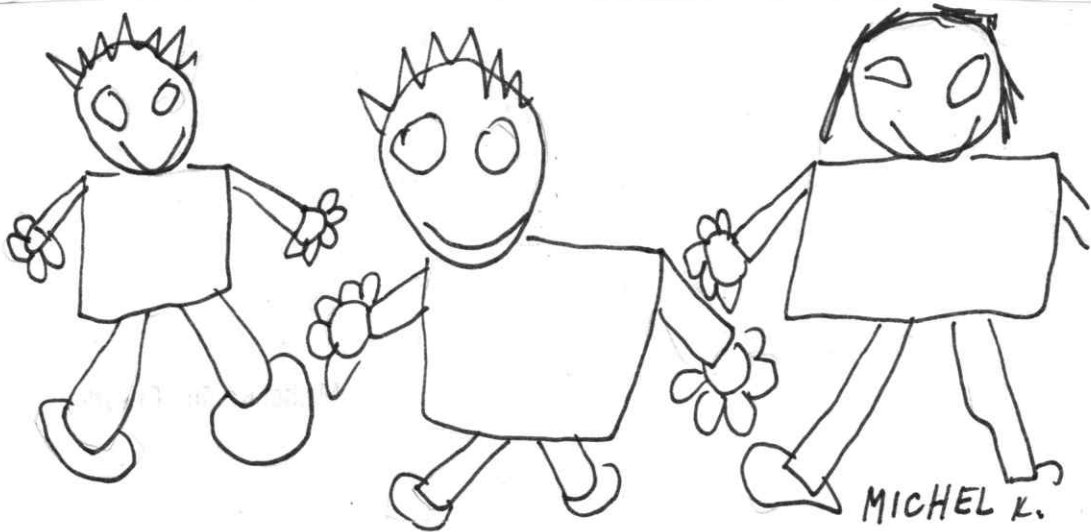
ADÉLKA P. (3.A)

PRVNÁČCI KRESLÍ RODINU

AMÁLKA K.

MICHEL K.

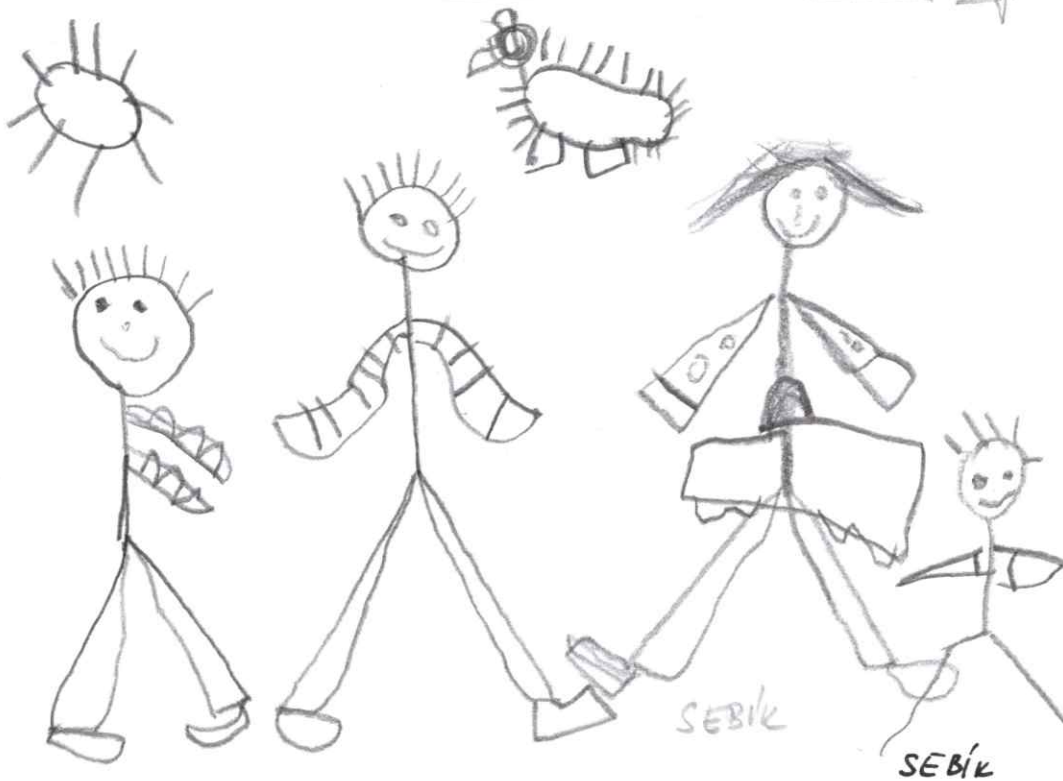
NELINKA

MIA F. MIA F

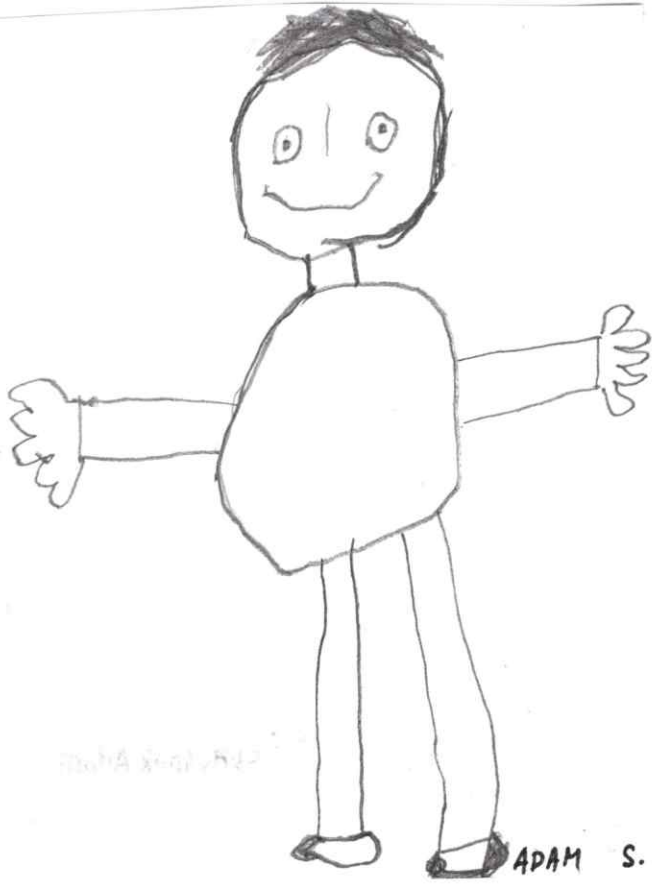

Vavruša Alex

SEBİK

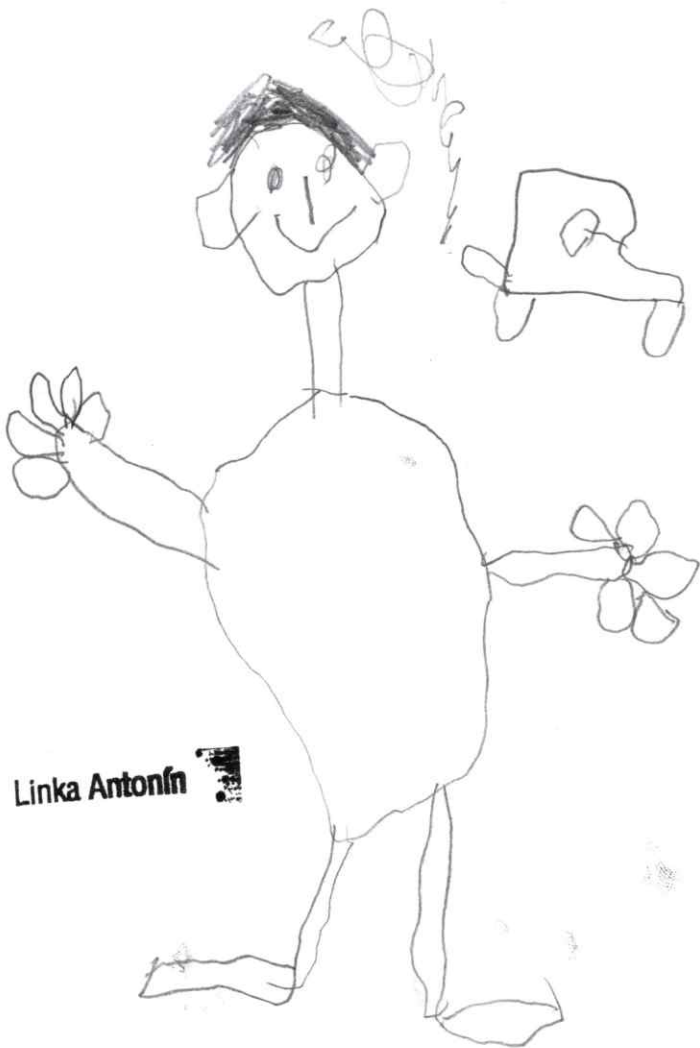
SEBİK

ADAM S.

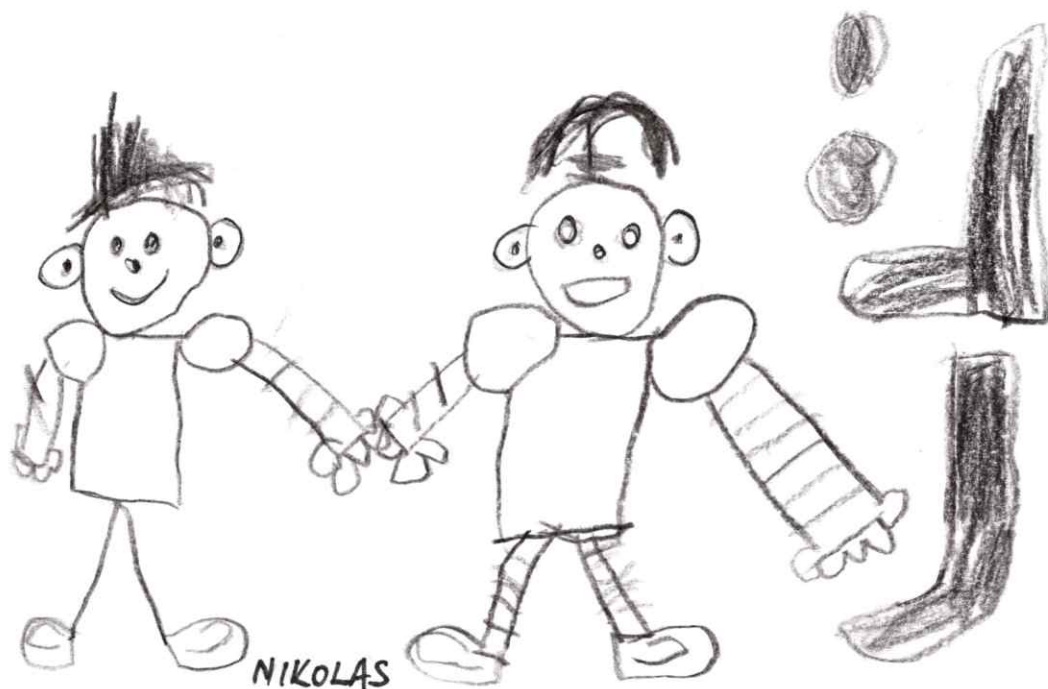
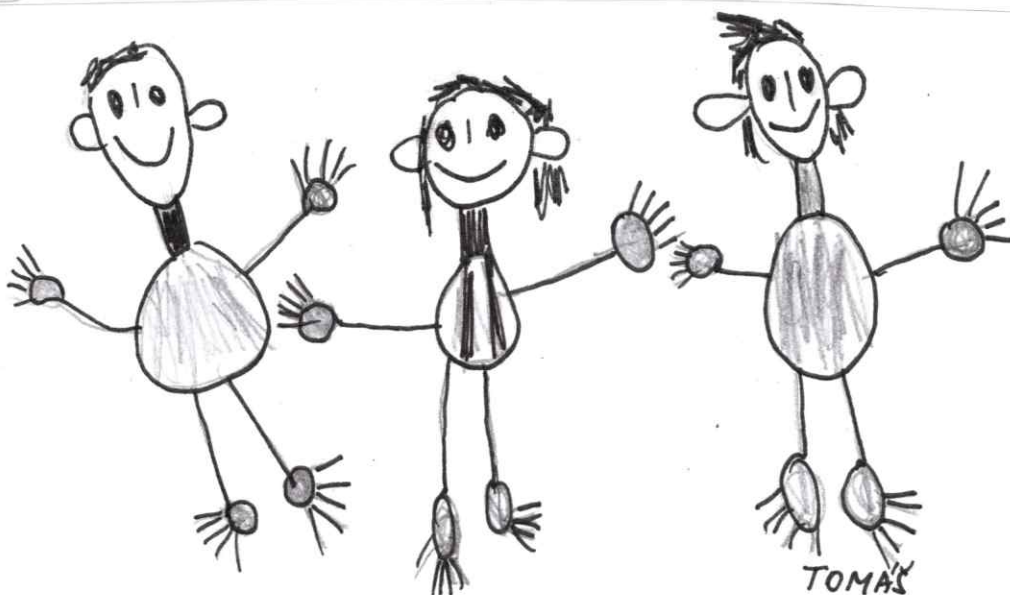
MAGDALEŇKA 2.

Linka Antonín

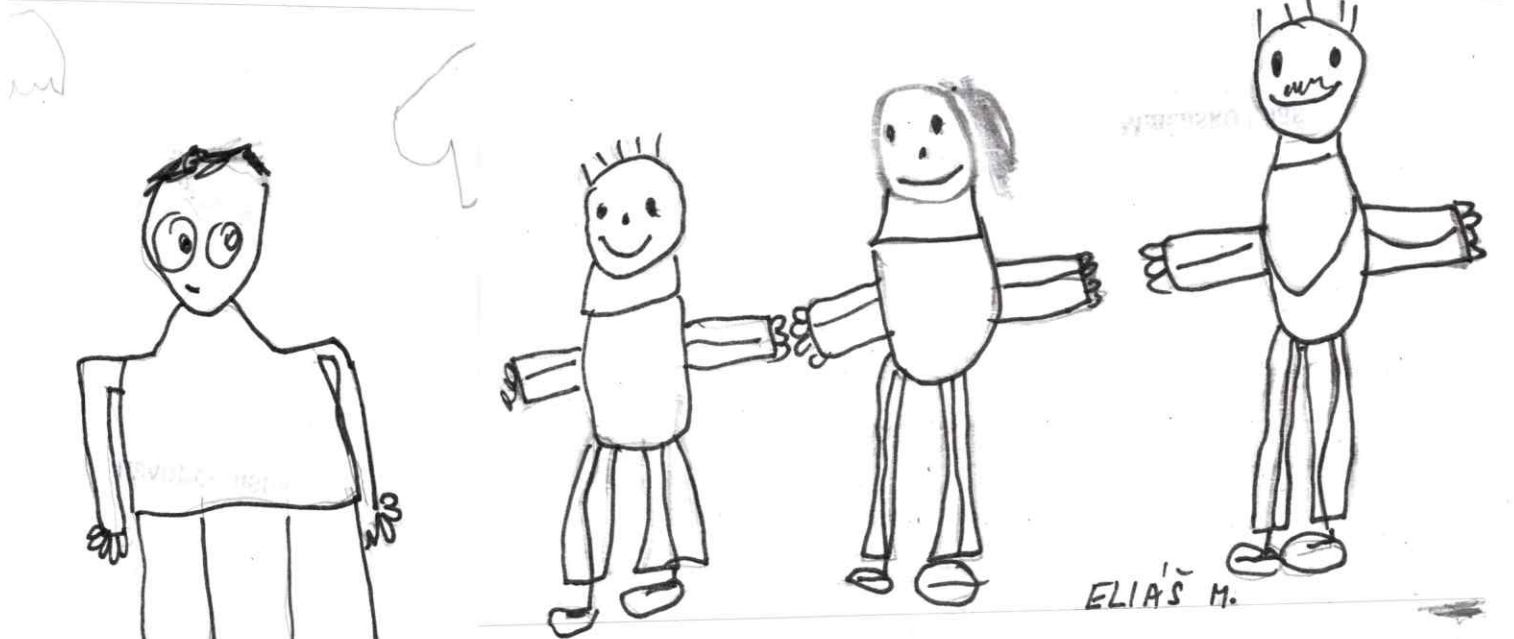

ADELA R.

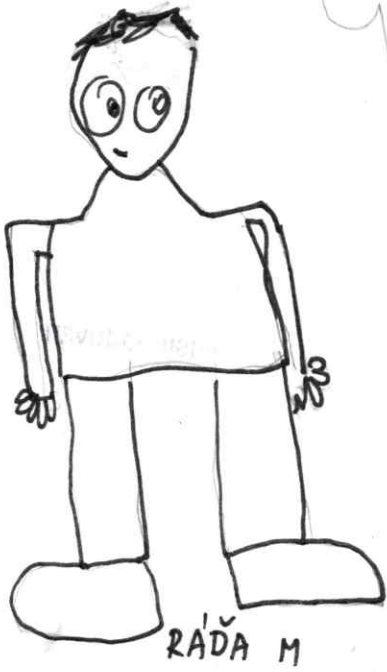

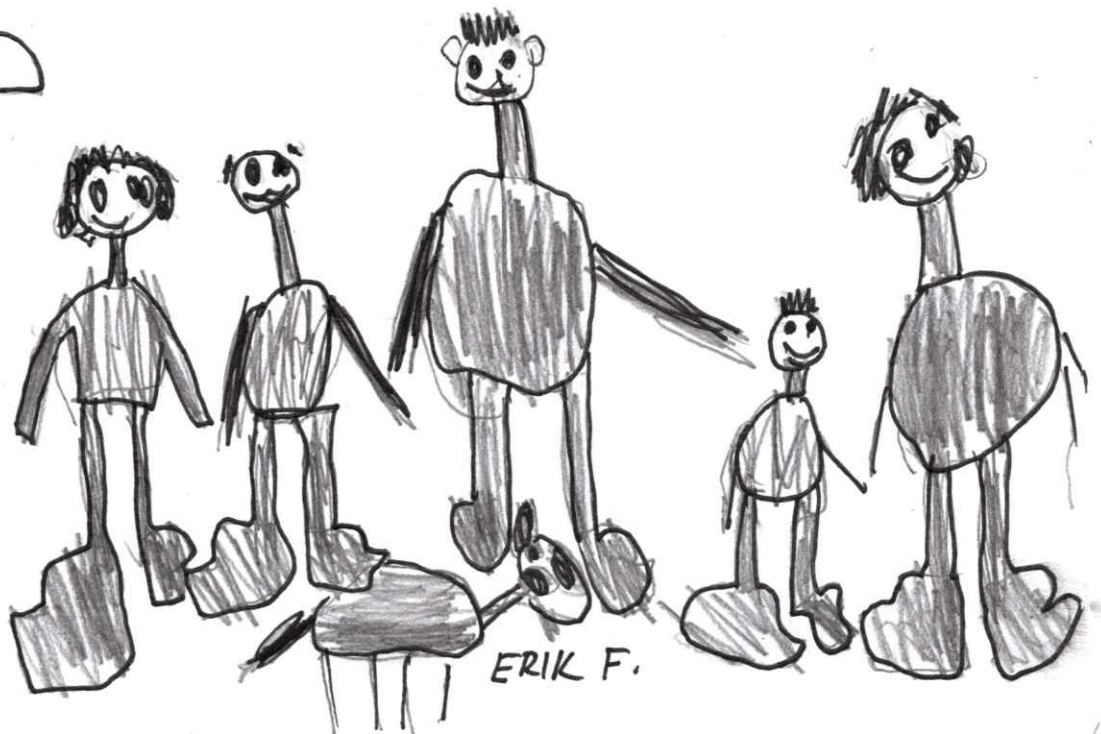
ANIEKA

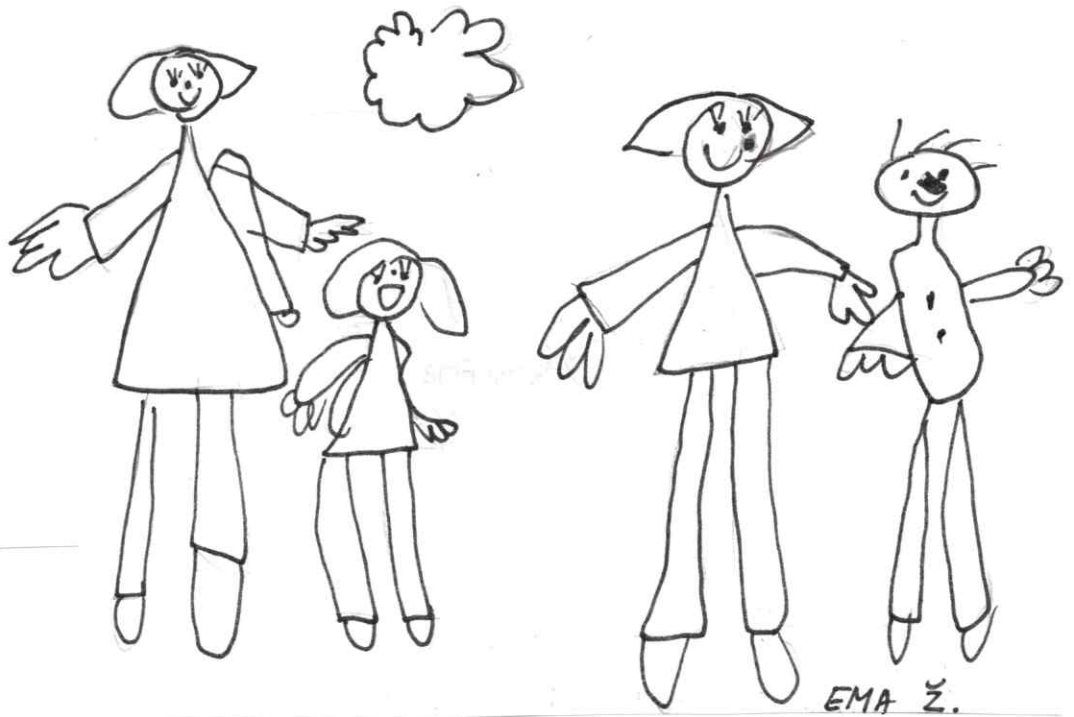
ELIAŠ M.

RAĎA M

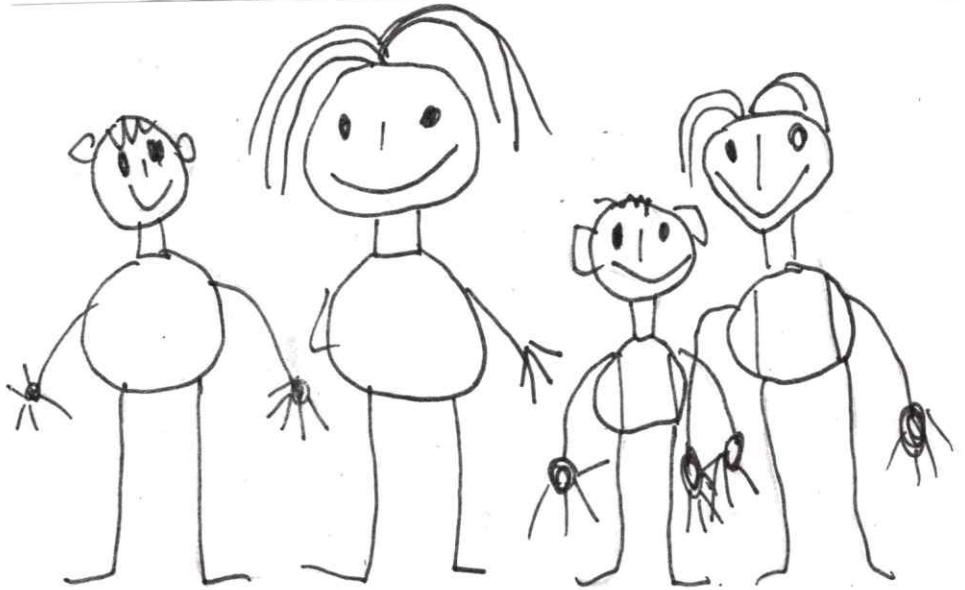
ERIK F.

EMA Ž.

FRANTIŠEK K.

FRANTA

ANETKA V.

JAK PEJSEK S KOČIČKOU ZAVODILI

Pejsek s kočičkou upekli
dva dorty. Jeden pro kočičku
a jeden pro pejska. Byly to
velké dorty, šupatové,
nahově s šušničkou.

Bekli si, že budou závodit,
kdo z nich rychleji sní
svůj dort. Připravili si
půlce a ubrousky, sedli
si ke stolu, na pomyslný
start. Obě se pustili do
svého dortu. Jedli a jedli.

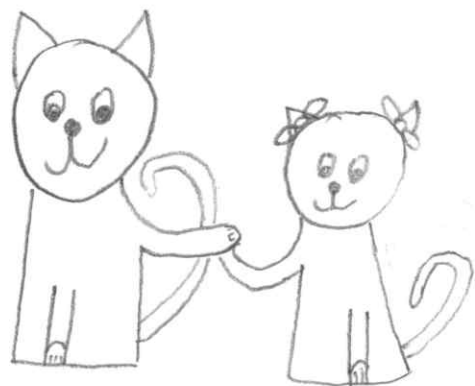
Dlouho byli na stejno, ke
konci závodu pejsek ^{DS 3A} rychle

a závod vyhrál. S kočičkou
si podali slaphy a pejsek
dostal věnec levíků, o který
se s kočičkou rozdělil, a oba si
pochutnali. DS ^{3A} DAVID S. (3.A)

Byl krásný den a pesek s kočičkou leželi u televize. A kočička říká: „a dost! To mě nebaví! Co si raději dát závod?“ Pesek řekl: „Tak ho vymysli.“ „Dobře,“ řekla kočička, a v tu ránu jí napadlo, v čem budou závodit, a kočička řekla: „Tak co plavání?“ „To ne,“ říká pesek. „Tak to vymysli ty,“ řekla kočička. A pesek řekl: „Já nevím, třeba v běhu?“ „To je nápad!“ řekla kočička. A běžela na louku. „Ty přijdeš sem a já tam, sed' po šřebujeme rozhodčího. Už to mám, sámhle ten plák.“ A plák řekl: „Tři, dva, jedna, start!“ A jako vždy vyhrála kočička.

Bylo ráno a pesek s kočičkou spali
a sedí kočička vstala a řekla si, že
dá pejskovi lekci, tak vzbudila
pejska a řekla mu, že mu dá lekci
v běhu. A pejskovi se nechálo.
Tak kočička dala do cile párek,
a tím donutila přehonat lenost
a vyběhnout. Nakonec zvířátko
pejska. Oba si ráno rádi.

SENTIČKA B. (3.A)

Jak pesek s kočičkou rávodili, kdo
dívě uváží dost. kočička říká:
„Pejsku, učeláme rávodny! Pejsku říká:
„A jaký?“ kočička říká: „No, kdo dívě uváží
dost.“ Tak jo. kočička. sama dala kost a
příklad, pejsku sam dal čokolidu a
číslo. Dali to do peci a potom se vyndali
a dali to vychladnout, a než se
vychladlo, tak si uklidili. Po
uklidu měli hlad, tak si dali
svůj dost.

ADÉLKA P. (3.A)

Jak pejsek s kočičkou sportovali

Líbilo by se jim házet oštěpem,
ale zvládli zamést kuchyň koštětem.

Po dráze by běželi tryskem,
jenže umyli vanu pískem.

Pejsek navrhl skoky z prkna,
kočička zatím umyla okna.

Přáli by si skákat přes překážky,
vyčistili boty i podrážky.

Toužili skákat do dálky,
navlékali barevné korálky.

Moc by si přáli vrhat koulí,
úklid na půdě skončil boulí.

Nejraději by na kole jezdili,
díry po myších zazdili.

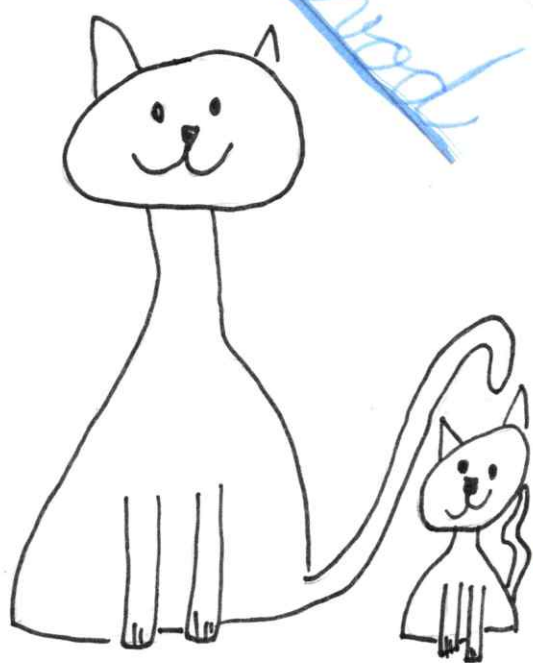
Pustili by se také do plavání,
však pověsili prádlo po ždímání.

Chtěli se honit po kurtu za tenisákem,
zatím si nacpali břítška bramborákem.

Takže místo aby si dobře zacvičili,
aspoň si parádně uklidili.

Velký hávod

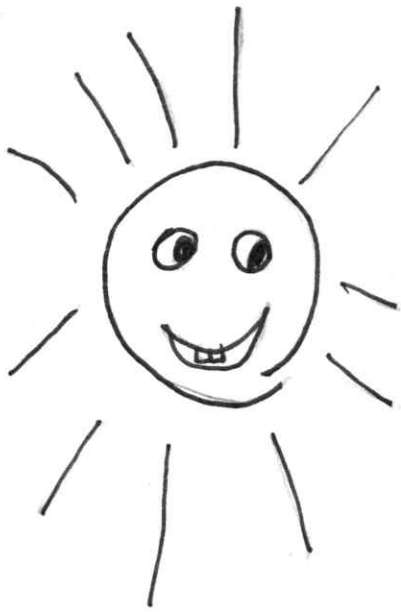
O pejsku a kočičce
povím vám teď kratičce,
šili spolu šťastně v domku
a bavili se sámsou drojku.
Jednoho dne rávod byk,
každý se ho šťastnil.
Ten pejske s kočičkou
běží spolu cestičkou.
Běží rychle kuku v ruce
tak dráme jim světlou
palec,
ať ten rávod vyhrají
a slabou trofej získají.

NIKOL D. (3.B)

Vlaštovky
Listí zvolna opadává,
vlaštovka nám křídly mává.
Odlešely, už tu nejsou,
copak vidí asi čísov?
Odlešely na čas kraský,
na jaře se vrátí zpásky.

JAKUB H. (3.B)

Jak pesek a kočička sávodili ♡
Byl pěkný den. Bylo pondělí. Lávodní
pondělí. Pesek a kočička se nasnídali
a cvičili na sávod. A pak šli.

Start byl u lesa. Lávodil s nimi i
sajíček Hopálek. Tři, dva, jedna, sedí.
Kočička vyběhla jako první. Pesek hned
sa ní. Sajíček jako poslední. V jednu
chvili se sdála, že pesek předběhne kočič-
ku, ale nepředběhl. Pak se stalo něco svlá-

šního. Sajíčkoví se sátlhl drápek. Kočič-
ka si toho všimla a pomohla mu. Pesek
proběhl cílem jako první, ale nerychlál. Vyhrá-
la kočička, protože sajíčkoví pomohla.

Byl to krásný den. Anetška Lunčanová 3.B

Byl pes a kočka, usadili se,
kdo rychleji sní nugeta.

Uděš dostane dort.

Pes byl rychlejší než kočka.

Pes vyhrál dort, ale byl moc
hodný a s kočkou se rozdělit.

Oba měli plná bříška.

ONDRA M. (3.B)

Podzim

Uromy v lese siťe stojí,
místo liščí mají chvoji.

V říjnu s kůru liščí padá,
brýla, sa je shodí ráda.

Tabí kaštan, lípa pluk,
borovici je so suk.

Lisťi šlou žne, den se krásí,
vše studí do trávi.

Každý přece snadno zjistí,
že už podzim přichází.

NIKOLAS M. (3.B)

Kočička a pesek
sávodili se parku,
maji dobrou náladu
a kolem skvělou parku.

Kamarádi fandí, křičí
i ta šeta Blanka,
pesek ššěkne na kočičku
posou! Je tam blanka!

Hop a šok, a už jsou v cíli,
radují se spolu,
plno dobroty námě čeká
u jednoho stolu.

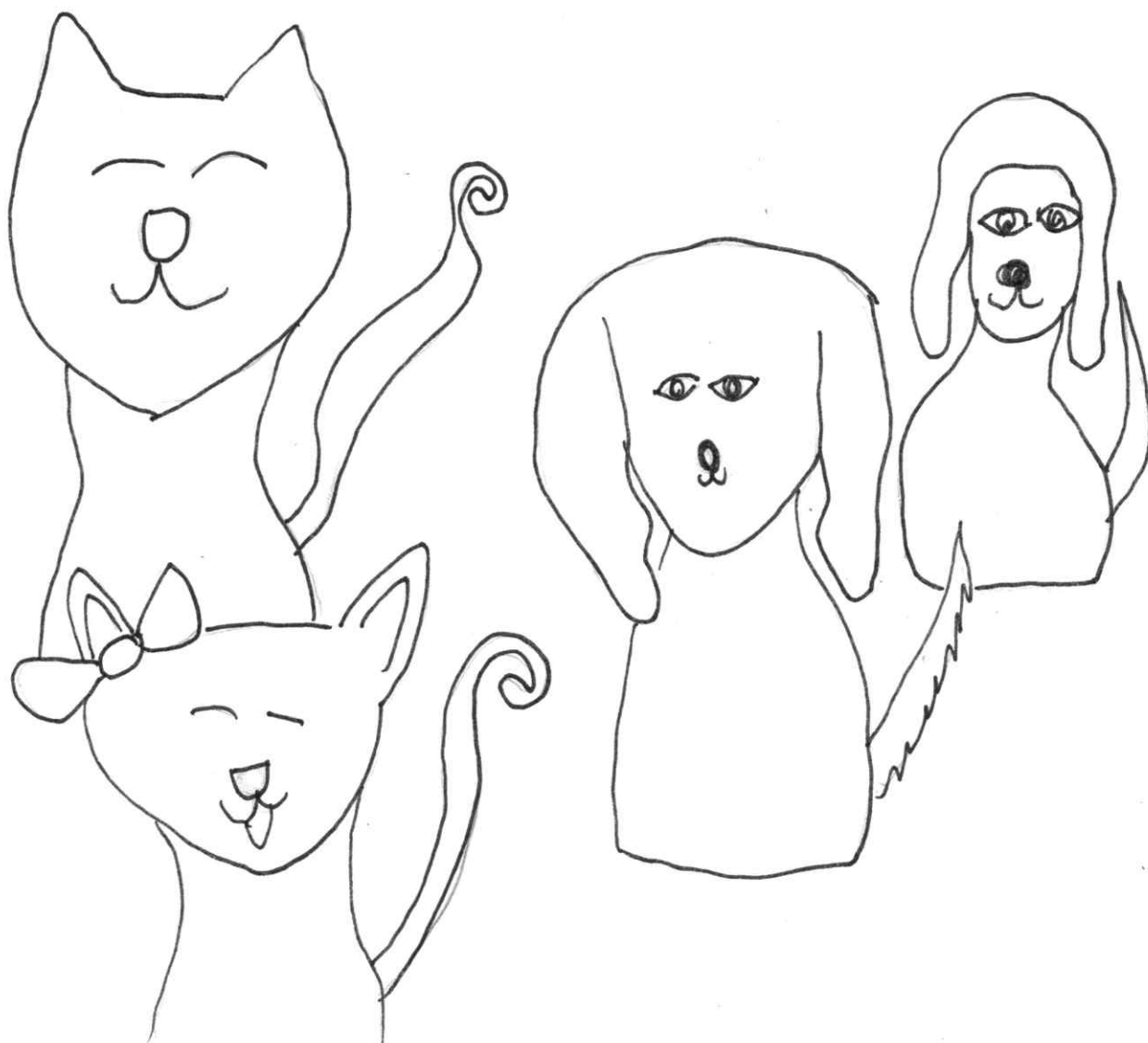
KUBÍK K. (3.B)

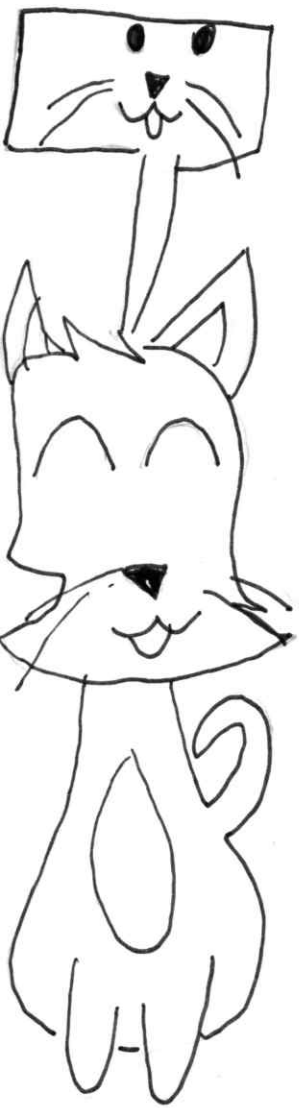

Jak pejsek s kočičkou závodili

„Už se nechci válet a zírat na televizi,“ posteskla si kočička, „pojď se projít.“ Pejsek předstíral, že neslyší. „Pejsku, vstávej, venku je tak hezky!“ Pejsek nic. Ležel, koukal, jenom si přidal polštář. Kočička se rozzlobila. Vzala ovladač, televizi vypnula a vyběhla i s ovladačem na zahradu. Utíkala kolem sadu, polní cestou k lesu, kličkovala kolem stromů, skákala přes pařezy, pejsek stále za ní. Pádil, až se mu od tlapek prášilo a uši mu vlály. Jenže kočička zase z lesa, kolem sadu, nakonec přes zahradu k domku.

Když doběhl také uřícený pejsek, kočička mu vrátila ovladač. „Pejsku, ty jsi úžasný sportovec!“ Pejsek měl vyplazený jazyk, vykulené oči a tlapky úplně horké, ale pochvala od kočičky ho potěšila. „Tedy zítra zase,“ prohodila kočička s úsměvem, načež pejsek zůstal stát s otevřenou tlamičkou.

Pejsek a kočička

před závodem dali si jablíčka,
cestou se poskali

na sebe zamávali.

Kočka kroužela na pejska
na cestu ale nekroužela.

Kvůli tomu zaběhla doprava,
tam byly všude cesty nevedla.

Pejsek běžel jako blesk

a jeho kamarád na to sled!

Kočka už ví,

že pejsek není slabý

FILIP Š. (5.)

Pejsek a kočička šli ze školy domů napad
si ukoly. Poté šli na hřiště si zajezdit na
skejsu. Cestou na hřiště viděli plakát na
soutěž, kde dřívě sni tři kila těstovin,
tak si řekli, že se přihlásí.

Druhý den šli na soutěž. Když tam přišli,
mrameného vejce, jeden narazil do jezka a
popíchlake. Kočka navolala ^{doktora} Pak ho doktor
odvezl.

La hodinu začala soutěž.

Když skončila hra, tak se hodnotilo.

Na prvním místě byl pesek, na druhém
kočička a posledním místě ješek. (5)

Jak pesek s kočičkou závodili

Na jedné louce byl domeček, v domečku pesek s
kočičkou. Ti se připravovali na závod. Pesek dělal

věnce a kočička šila sportovní dresy. Následující
den ráno už byl závod. Tak se oblékli do dresů,
nejednalo se o závod, kde se běhá.

Tady je plno různých soutěží:

pojídání koláčů,

stavění věží z kosek,

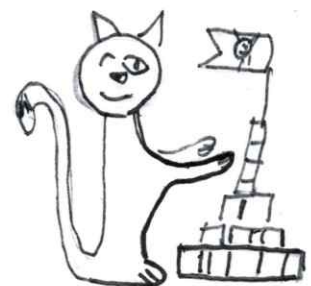
stavění pyramid z klacíků,

sadřování dečky,

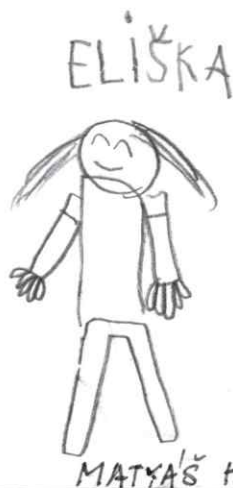
hodu nejdelší šiškou,

kdo jako první přeplave rybník.

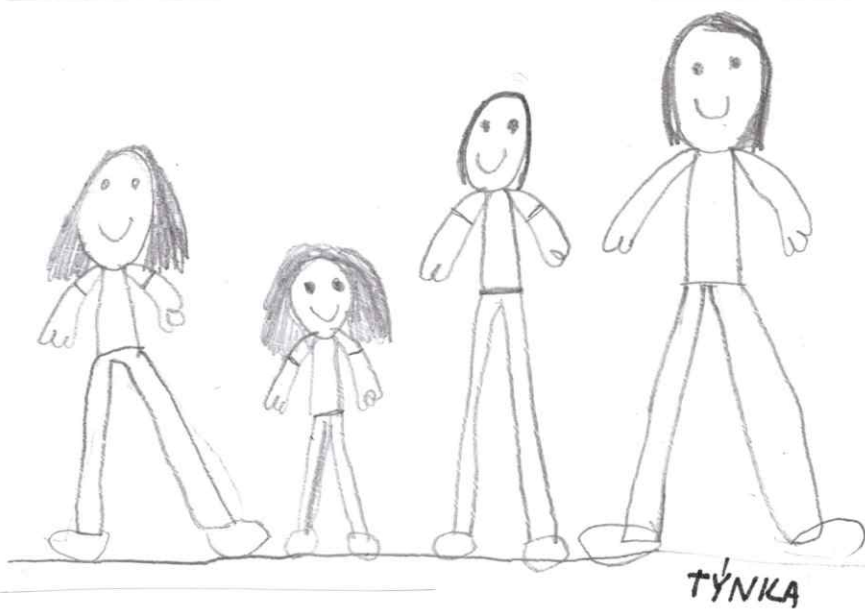
Všechny soutěže vyhráli a byli oba na prvním
místě. Zavonil zvonec a pořádky je KONEC.

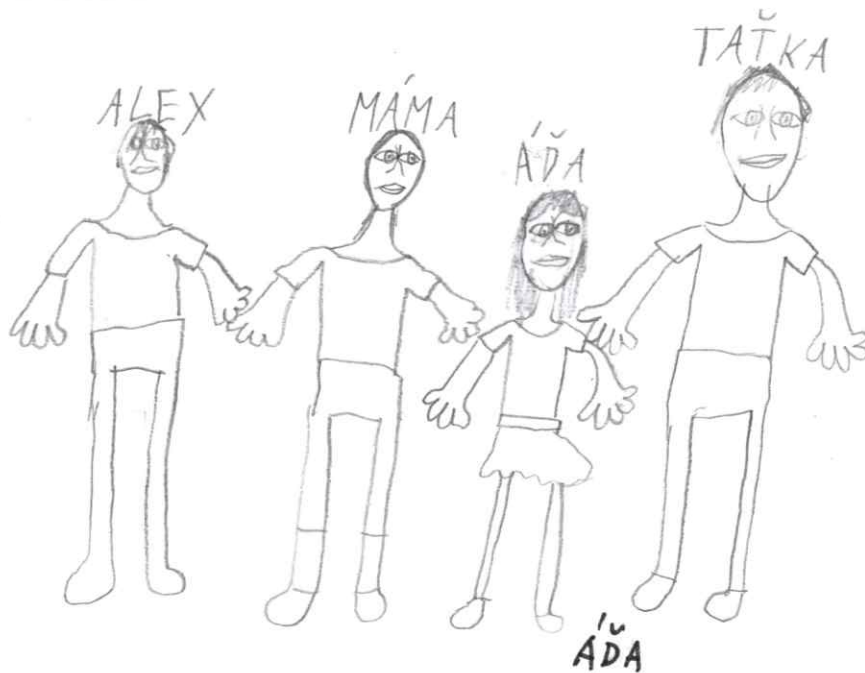
IV DRUHÁČCI A JEJICH RODINA

MATYŠ H.

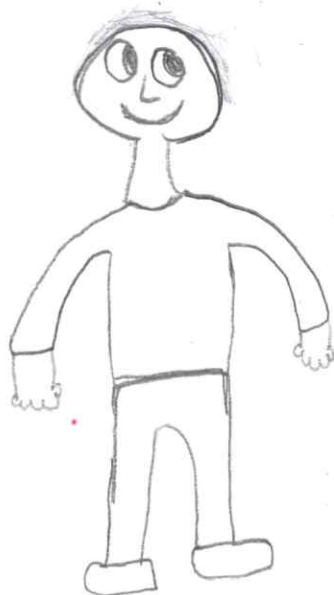

TÝNIKA

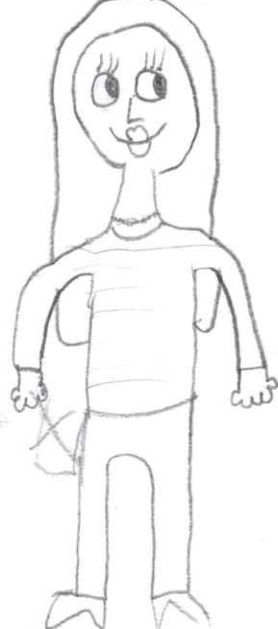

ÁDA

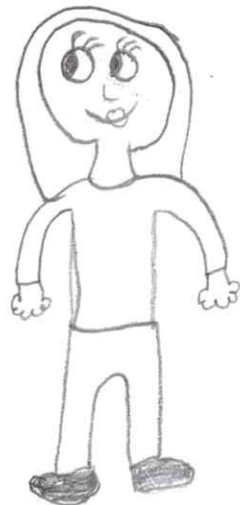
RADEK
TATA

LUC KA
MAMA

NIKOLA
JA

NIKOLKA

VIKY

MAMA

TA'TA

JA

PES EBI

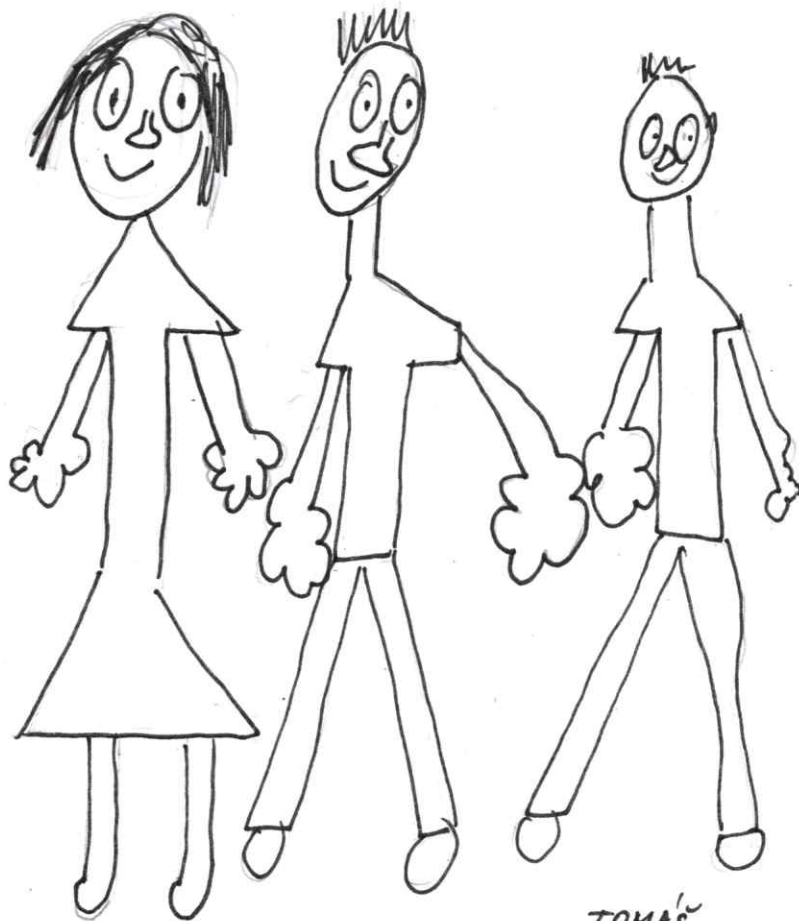
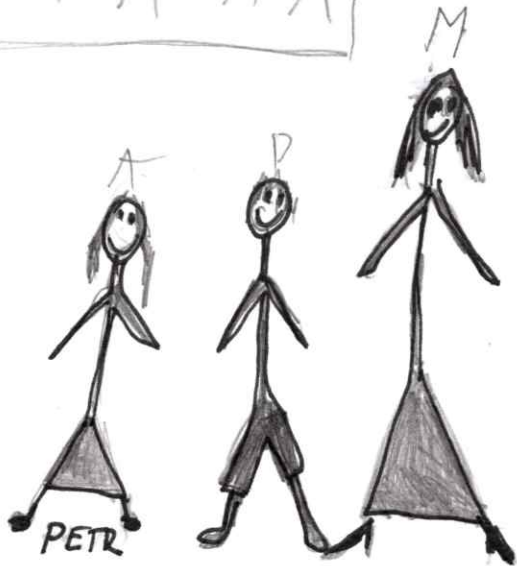

MARTIN

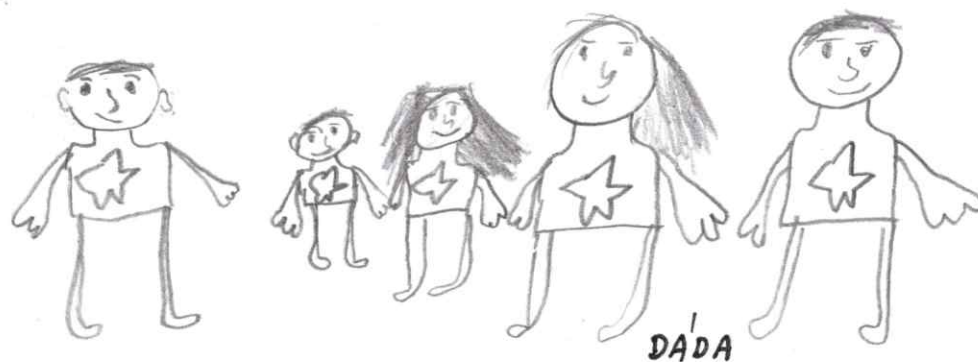
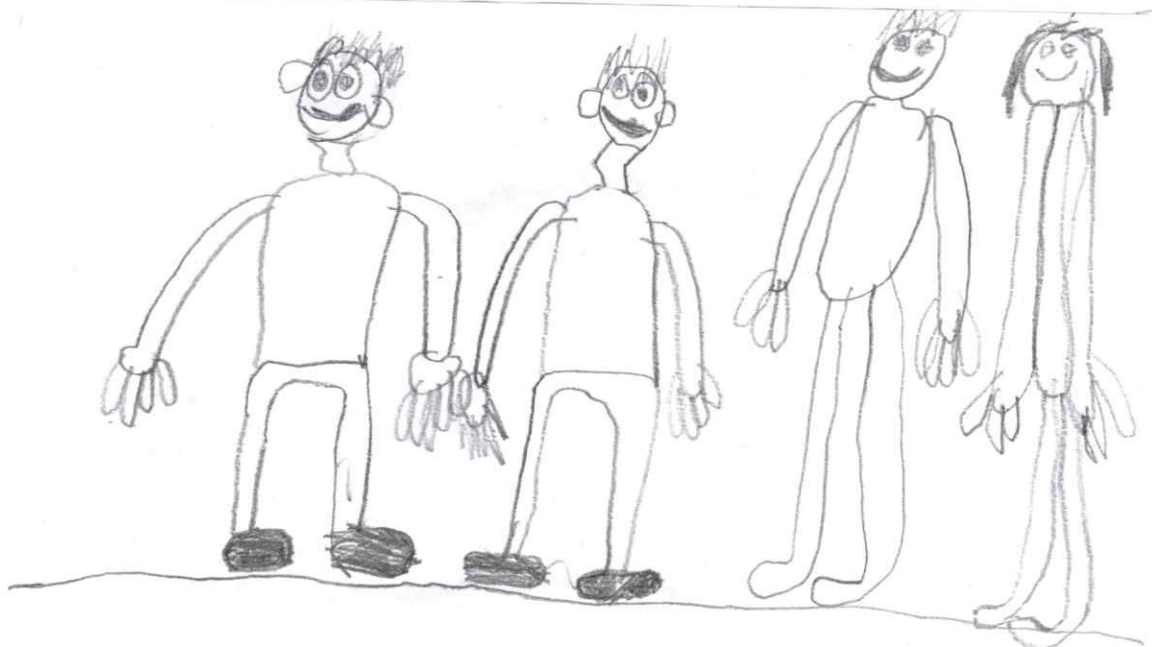

EMA M.

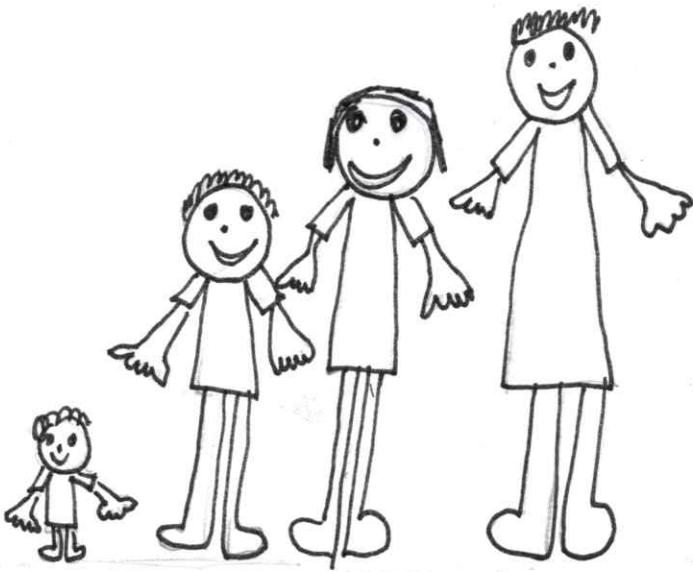
A = ANETA
P = PET^{CV}A
M = MA MA

TOMAS^{CV}

DADA

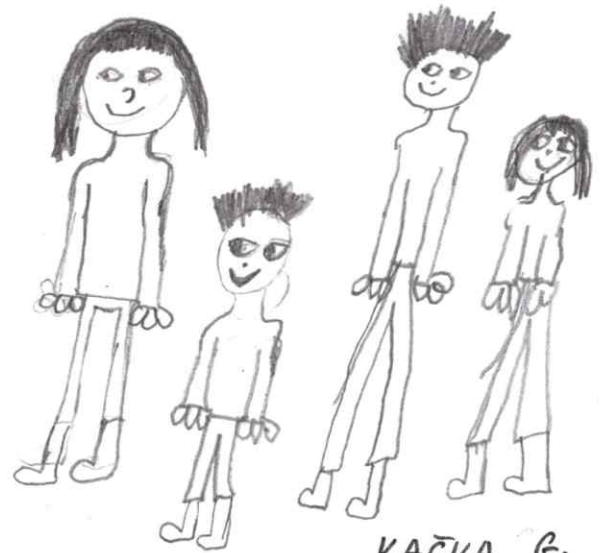
VOJTA P.

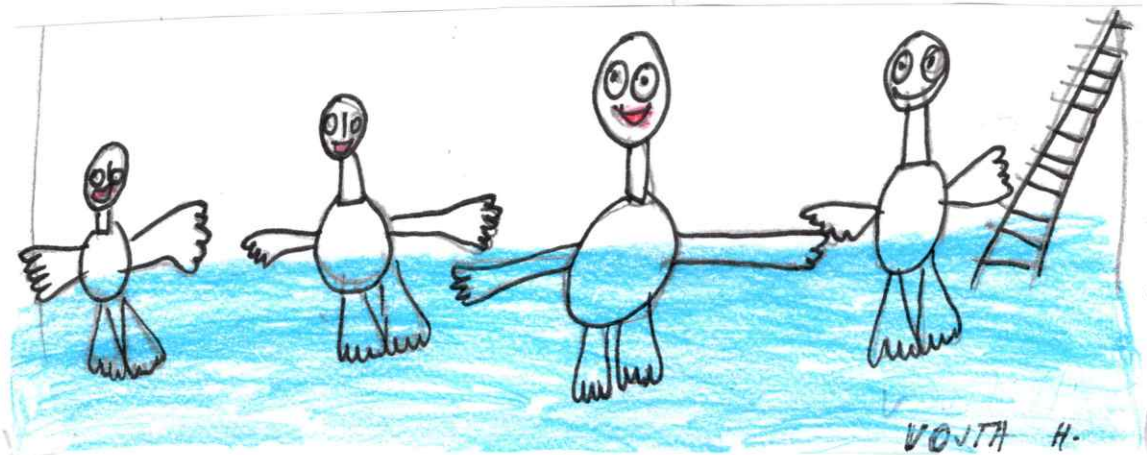
ANEŽKA

SAŠENKA

KAČKA G.

VOJTA H.

